

வேளியு எண் 468.

உ
சிவமயம்

திருமுதுகுன்றத் திருப்பதிகங்கள்

சம்பந்தர்

அப்பர்

சுந்தரர்

Kmm0886

தருமபுர ஆதினம்

1960

886

தருமையாதீனம் 25 ஆவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மீ கயிலை சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்

3136

வேளியீடு எண் 468.

உ
குருபாதம்

திருமுதுகுன்றத் திருப்பதிகங்கள்

இஃது

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமை ஆதீனம்

இருபத்தைந்தாவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ கயிலை சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த

பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்களது

திருவுளப் பாங்கின்வண்ணம் வேளியிடப்பெற்றது.

எழுதியவர்,

திரு. R. வேலாயுத ஓதுவாமூர்த்திகள்

தேவார பாடசாலை ஆசிரியர், தருமபுரம்.

தருமபுர ஆதீனம்

1960

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குருபாதம்

முன்னுரை

தருமைஆதீனம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி கயிலை குருமகாசந்நிதானம் அவர்களின் மாத ஜன்ம நக்ஷத்திர நாட்களில் திருப்பதிகம் பேற்ற சிவத்தலங்களில் ஆதீனச்சார்பில் அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்வித்துத் தலப் பதிகத்தையும் அச்சிட்டு வழங்கி வருதல் போல, இம் மாதத்திலும் 15—3—'60 சேவ்வாய்க்கிழமை, திருமுதுகுன்றம் ஸ்ரீ பழமலைநாத சுவாமி ஆலயத்தில் அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்வித்துத் தலப் பதிகங்கள் அடங்கிய இவ் வேளியீடும் அன்பர்கட்கு வழங்கப் பெறுகின்றது.

அன்பர்கள் யாவரும் பாராயணஞ்செய்து பேருமான் திருவருளால் எல்லா நலங்களும் பெற்று உய்வார்களாக !

உ
குருபாதம்

பொருளடக்கம்

	பக்க எண்
1. தலச்சிறப்பு	... 1
2. வழிபட்டோர்	... 3
1. பிரமன்	... ,,
2. திருமால்	... 4
3. அகத்தியர்	... ,,
4. சனற்குமாரர்	... ,,
5. உரோமசர்	... 5
6. நாதசன்மா அனவர்த்தனி	... ,,
7. விதர்க்கணன்	... 6
8. விபசித்து	... ,,
9. குபேரன் சகோதரி	... 7
10. கலிங்கன்	... 8
11. சுவேதன்	... ,,
12. வணிகன்	... 9
13. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்...	... ,,
14. திருநாவுக்கரசு நாயனார்	... ,,
15. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்	... 10
16. ஞானக்கூத்தர்	... ,,
17. குமாரதேவர்	... ,,
18. குருநமசிவாயதேவர்	... 11
19. சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	... 12
20. இலிங்க ரேட்டி	... 13
21. சசிவன்னன், பிருடிதன்	... ,,
3. கல்வேட்டு	... 14

4. ஆலயம்	... 18
5. திருப்பணியாளர்கள்	... „
6. முர்த்திகள்	... 19
7. வேளிப்பிரகாரம்	... „
8. நடுவே உள்ள பிரகாரம்	... „
9. உட்பிரகாரம்	... 20
10. தல விருக்டம்	... „
11. தீர்த்தங்கள்	... 21
12. நீராடினோர் பேற்றபேறு	... „
13. பூசனை	... 22
14. விழா	... „
15. இருப்பிடம்	... „
16. திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்	
திருப்பதிகங்கள்	... 23
17. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருப்பதிகம்...	44
18. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்	
திருப்பதிகங்கள்	... 49
19. திருவாசகம் முதலியன	... 60
20. திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளிய	
திருப்பதிகங்களின் கருத்துரை	... 63
21. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிய	
திருப்பதிகத்தின் கருத்துரை	... 77
22. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய	
திருப்பதிகங்களின் கருத்துரை	... 80
23. திருப்புகழ்க் கருத்துரை	... 87

உ

குருபாதம்

தலச் சிறப்பு

இத்தலம் நடுநாட்டுச் சிவத்தலங்களுள் ஒன்பதாவது திருத்தலம். விருத்தாசலம், பழமலை, விருத்தகாசி, நேற்குப்பை எனும் பெயர்களையும் உடையது. உலகப் படைப்பில் முன்னர்த் தோன்றிய பழமலை. சேழநிலத்தை மூடவந்த ஊழிவேள்ளத்து மூவாத முழங்கோலினீர் கீழ்தாழ் மேலுயர்ந்து அப்பாலும் இப்பாலும் விரவிநின்ற முதுகுன்றம். காசியை யோப்ப உயிர்கட்க வளமருளும் சிறப்புடையது. தன்னில் இறந்தார்களை இறைவன், மடியீதிருத்தி, அஞ்சேழுத்தை உபதேசம் புரிந்திட இறைவியார் முந்தானையால் விசிறிப், பிறவியால் உற்ற களைப்பு நீக்கி முத்திபேற அளித்திடுவது. உற்றார்க்குச் சிறப்பெலாம் நல்கிடும் தவப்பதி. தத்தகிருச்சரம் முதலாய் பேருவிரதப் பயனெலாம் தன்னை மும்முறை வலம் வந்தார்க்கு சித்தியுற அளித்திடும் முதுபேரும் பழம்பதி. நாவலூர் நம்பி பேற்ற பன்னிராயிரம் பசும் போன்னை முத்தாற்றிட்டு ஆருர்க் குளத்திற் பேற அளித்திட்ட அற்புதப் போற்பதி. திருமால் முதலாய் தேவர்கள், அகத்தியர், உரோமசர் முதலாய் முனிவர்கள், விதர்க் கணன், விபசித்து, கலிங்கன், சுவேதன், வணிகன் முதலாய் தவச் சிரேட்டர்கள், வழிபட்டு அருளுற்ற பேருமையது. தவிர, இங்கு வந்துற்ற அண்ணாமலைக்குரு நமச்சிவாயதேவர். துறவு மேற்கொண்டு உற்ற கன்னட மன்னர் குமரதேவர் முதலியோருக்கும் அருள்பேறத் தந்த அருட்பதி. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் 7.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் 1. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் 3. ஆக திருப்பதிகம் பதினென்றுடையது. தவிர அருணகிரி நாதர் அருளிய திருப்புகழுடன், ஞானக்கூத்தர், குமார தேவர். குருநமச்சிவாயர், சிவப்பிரகாசர் முதலியோர் அருளிய தலபுராணம். பேரியநாயகி பதிகம், சேஷத்திரக் கோவை வேண்பா, பழமலை அந்தாதி, பேரியநாயகி அம்மை விருத்தம், கலித்தோகை பிஷாடன நவமணி மாலை, குருதரிசனப் பதிகம், பிள்ளைத்தமிழ் ஆய நூல் களும் இதனைப் போற்றுகின்றன. தற்போது விருத்தா (விருத்தம் - பழமை அசலம் - மலை) சலம் என்ற பெயர் கொண்டு எவரும் தெரிந்துபோற்றிடத் திகழ்கிறது.

தல புராணம் : விருத்தாசல புராணம் என வழங்கும் இது: சருக்கங்கள் பதினெட்டுடன் திகழ்கிறது. ஆக்கியோர்: ஞானக்கூத்த சிவப்பிரகாசர். சருக்க விபரம் : 1. கிரிச் சருக்கம். 2. தலச் சருக்கம். 3. தீர்த்தச் சருக்கம். 4. விதர்க்கணச் சருக்கம். 5. விபசித்துச் சருக்கம். 6. நிருத்தச் சருக்கம். 7. அகத்தியச் சருக்கம். 8. கலிங்கச்சருக்கம் 9. கலியகல்சருக்கம் 10. சுவேதச் சருக்கம். 11. அன்பர்பூசைச் சருக்கம். 12. சிவபூசா விதி. 13. விபூதி. 14. உருத்திராக்கம். 15. சிவகீர்த்தி. 16. கோபருவதம். 17. பிருடிதன். 18. சசிவன்னச் சருக்கம் ஆயன. தலச் சருக்கத்தால் தலப்பேருமை. தீர்த்தச் சருக்கத்தால் மணிமுத்தாற்றுச் சிறப்பு. சிவ பூசாவிதி, விபூதி உருத்திராக்கம், சிவகீர்த்தி சருக்கங்கள் அதனதன் முறைமை, பேருமை. சிறப்பு, விசேடம் ஈதேனவும், ஏனையன மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தங்களின் விசேடம், பேறுற்றார் பயன், ஈதேனவும் அறியத் திகழ்கிறது. இதனுள் வழிபட்டோர்களது குறிப்பு முதலியன இப் புராணத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டே எழுதப்பெற்றுள்ளன.

வழியட்டோர்

பிரமன்: இவர் பண்டு, தனது படைத்தல் தோழிலைப் புரிந்திடுவாராயினார். முதலில் நீரைத் தோற்றினார். அதனுள், தனது விந்துவைப் புக விடுத்தார், ஒரு வலிய முட்டை வடிவாகி மிதந்த அதனை உடைத்தார். அதனிடைத் தோன்றினார்; அசுரர் இருவர், மது கைடவர். அவர்களால் திருமால் முதலாய தேவர்களும் ஆற்றெழுநூ அவதியுற்றனர். அனைவரையும், அஞ்சிட. வேற்றி கண்டு மகிழ்ந்தனர் அசுரர்கள். போர்புரிந்து வேற்றியுறுவாராகி திருமாலையும் எதிர்த்து அகந்தை மிக்குற்றனர். ஆங்கு அதனை உன்னிநின்ற திருமாலே? நோக்கி உமக்கு வேண்டும் வரங்கேள் யாம் தருவம்! என்று தருக்குரையும் பகர்ந்தனர். வரம் தரும் வண்மையுற்றீர் நீவீர். எம் கையால் உமது உயிர் அழியத் தருவீர் என்றருளினர். தந்தனர் அசுரர். பெற்றனர் திருமால். அவர்களை அழித்து மகிழ்ந்தனர். அவ் அசுரர்களது மேதை (மாமிசம்) எங்கணும் விரவியது. நீரோடும் சேறிந்தது. அதனை நீரோடு இறுகிடப் பணித் தனர் திசைமுகனார். ஆனைவழி இறுகி மேதினியாயது. மேதினி - பூமி. ஆங்கு மலை வடிவில் தோன்றி திசையெலாம் விரவிநின்றனர் சிவனார். தருக்குற்ற நான்முகன் உணர்ந்திலனாகிப் பல மலைகளைத் தோற்றினான். உலகெங்கும் செலவிடுத்தான். அவைகள் எங்கு சென்றாலும் ஒரே மலையாக இருக்கிறது. எங்கட்கு உறைவிடம் இல்லை! என்செய்வோம்! என வந்துற்றன. கண்டான் பிரமன் உண்மை உணர்ந்தான். அரனடி மறந்தமை கருதி வருத்த மிக்குற்றான். பழமலையாகிநின்ற பரனைப் பணிந்து அன்பு மீதூர வழிபட்டான். ஆங்கு தோன்றி முன்னின்ற பரமன் அருள்மொழி கேட்டுப் பரவசனாகி அருளுற்றான். தன்

தோழில் முற்றுற வலிமையுற்று அகமிக மகிழ்ந்தான். தோற்றுவித்த மலையேலாம் அரன் ஆணைவழிப் பழமலையைச் சூழ்ந்து திகழ்ந்திட இடம் பெற அளித்தான். நாமகனோடும் தீர்த்தங்கள் ஆக்கி வழிபட்டுத் தன்னுலகம் நண்ணி இன்புற்றான். இவர் ஆக்கிய தீர்த்தம் அக்கினி தீர்த்தம். நித்தியானந்தகூபம்.

திருமால் : இவர் இந்திரன் இந்திராணி முதலாய தேவர்களோடு இங்குற்றார். பழமலையாதனைப் பணிந்து பூசித்து நேசித்துப் பரவசராயினார். தங்கள்பாற் கொண்ட பேருமானாது பேருங்கருணை வேள்ளம் பேருக்கேடுத்து நதிவடிவாகி நிறைவுற்றது கண்டு அகமிக மகிழ்ந்தனர். இது நமது சிவசக்தி வடிவம். 'தோய்ந்து வழிபட்டோர் சித்தியோடு முத்தி பெறுவர்!' என்று பரமன் அருளிடக் கேட்டு ஆனந்தமுற்றனா. தோய்ந்து பணிந்தனர். தன் பெயரால் சக்கர தீர்த்தமும் ஆக்கித் திருமகளாரோடும் பூசித்து வழிபட்டு அருளுற்றனர். விந்து மாதவராய்க் கண்ணோவார். பயனுறத் திகழ்ந்திருந்தனர். இங்கு இவர் முன் திகழ்ந்த பேருமானாது கருணை நதியே, முத்தாறு.

அகநீயர் : இவர் தருக்கு மிகுத்து மேலுயர்ந்தேழுந்த விந்தமலையினை ஆழ்ந்துற அடக்கினார். முனிவரோடு இருடியர் பலர்க்கும் விருந்திடுவாராகி உயிர்க்கிறுதி பெற ஆக்கி, மகிழ்ந்து திரிந்த வில்வலன் வாதாவி எனும் அசுரர் இருவரைக் கொன்றனர். இங்குற்றனர். அப் பாவம் நீங்கநீராடி வழிபட்டு இன்புற்றனர். அரன் அருள்வழி என்றும் நீங்காது வழிபட்டு மகிழ்ந்திருந்தனர்.

சனற்குமார் : இவர் முனிவர் தலைவர். முனிவர் பலரோடும் தவமேற்கொண்டிருந்தனர். கலியுகம் தோன்றியது. அதன் வலிமையால் முனிவர் தேவர் மநுடர்களின்

நியமம், தவம், சத்தியம், கடமை, தோழில், நினைவு, யாவும் நிலை குலைந்தன. தவமேற்கொண்டிருந்த இம் முனிவர் களும் அவ்வகையில் துயரமிக்குற்றனர். சிந்தையுட் கொண்ட மாதவத் தலைவர் இவர் ! மேருமலையிற் சென்று பிரமனைப் பணிந்தனர். அவர் அருள்வழி இத் தலப் பேருமை கேட்டு முனிவர்களுடன் இங்குற்றனர். முத்தாற்றில் நீராடி அன்பு நிறை சிந்தையர்களாகிப் பேருமானை வழிபட்டனர். வழிபாட்டினை ஏற்ற சிவனார் காட்சி நல்கிடப் பெற்றனர். கலிவலி நீங்கிட அகமிக மகிழ்ந்தனர்.

உரோமசர் : இவர் முனிவர், வசிட்டர், ஜமதக்கினி, அத்திரி, போதாயனர், காசிபர், கண்ணுவர் முதலியோருடன் இங்குற்றனர். மணிமுத்தா நதியில் நீராடி இன்புற்றனர். பேருமானை வழிபட்டு அகமிக மகிழ்ந்தனர். தன்னை வழிபடுவோர்க்கெல்லாம் பரன் அருள் எளிதில் முற்றுற அருளிடுவாராகி, வன்னி அடியில் எழுந்தருளியிருந்தனர். இவர் வடிவினைப் பணிந்திடுபவர் இன்றும் மகிழ்ந்து இன்புறுகின்றனர்.

நாதசன்மா, அனவர்த்தனி : இவர்கள் அந்தணர்குலத்தம்பதிகள். வேதங்களை உணர்ந்த சீலர். அரன்பால் நீங்காத அன்புநிறை சிந்தையர். அஞ்செழுத்துன்னி, அரனடி உளம்கொண்டு அமைந்திடும் சிரேட்டர். இத்தலப்பேருமை சிந்தையிற் சேறிவுற, மனைவியர்க்கும் அறிய அருளினர். அவரோடும் இங்குற்று தீர்த்த நீராடிப் பேருமானை விதிப்படி வழிபட்டிருந்தனர். பழமலைநாதன் பதமலர் நண்ணி, என்றும் நீங்கா இன்புற்று மகிழ்ந்தனர். இவர்கள் ஆலயங்கள்; அம்பிகை ஆலயத் திருமுன் வேளியில் உள்ளன.

விதர்க்கணன் : இவர் பாஞ்சால நாட்டு விதைய நகரினர். சேட்டியார் மரபினர். வறுமையால் வாடினர். கூலி வேலை செய்தும் பயனின்றிப் பசிப்பிணியால் நலிந்தனர். மார்கழி, ஆதிரை விழாநாளில், ஒருவரது ஏவலைச் செய்து, கூலிபேறும் நிமித்தம் இங்குற்றனர். மணிமுத்தா நதியில் நீராடி, வழிபட்ட மக்களோடு, தானும் விழாக்கண்டு, வழிபட்டு இருந்தனர். இயன்ற அளவு நல்வினை உந்திடத், தான தருமங்களும் புரிந்தனர். தன் ஊர் நண்ணி மகிழ்ந்தனர். இறுதிநாள் வந்துற, உயிர் நீத்தனர். இங்குற்று நீராடி விழாக்கண்ட புண்ணியத்தால், அரண் அருள்வழி இயமவாதனையின்றித், தேய்வ விமானம் ஒன்று, தன்முன் வந்துறவே, அதன்மிசை அமர்ந்தனர். சிவகணத்தலைவராம் பதமுற்றனர். தன்னைச் சூழ்ந்துற்ற அரம்பையர்கள், ஆடலோடு, பாடற்பணி புரிந்து போற்றிட என்றும் நீங்காது, பழமலைநாதனைப் பணிந்து, பேறுடையராகி இன்புற்றனர்.

விபசிந்து : இவர் கோசல தேசத்து மணியிங்கலை நகரினர். அந்தணர். வேதவிற்பன்னர். செல்வமிக்குடையார். சுற்றம் போற்றத், தன் மனைவியோடும் அறவாழ்வில் திளைத்திருந்த சீலர். முன்செய் வினைவயத்தால் சுற்றமும், மனைவியும் இறந்துபடவே, தனியராயினார். வறுமையால் வாடினார். பசியால் களைத்தார். காடுகளில் திரிந்து இளைத்தார். சருகுணவும் அரியதாகிட அலைந்தார். ஒரு நாள் இத்தலத்தருகில் வந்துற்றார். திகழும் சுனையோன்றினைக் கண்டார். அதனில் நீராடி, அருகில் இலிங்க வழிபாடும் புரிந்தார். நாட்கள் ஆறு கடந்தன. ஏழாம் நாள், முன்குறித்த விதர்க்கணராயிருந்த, சிவகணநாதர் அரம்பையர் ஆடல் பாடலோடு ஆங்கு விமானத்தில் வந்துறக் கண்டார். பணிந்து வழிபட்டுப் பரவசராயினார்.

தன் வரலாறு கூறி வருந்தினார். கேட்டுக் கருணையுளம்
கோண்ட கணநாதர்; தன் வரலாறு கூறி மறைந்தார்.
அவரது வடிவத் தியானம் கொண்டு ஆங்கோர் மரநிழலில்
அமர்ந்தார் விபசித்து. அங்கு நீராடலைக் கருதிய குபேரன்
சகோதரி; தேவமாதர் பலரோடும் சுனையைநாடி வந்துற்றார்.
நீராடப் புகுமுன் தன் முக்கணியை காணாராகி வருந்தினார்.
கைதவற விடுத்த அதனை, ஆங்கோர் பறவை, உணவேன்று
கருதிக் கவ்விக்கொண்டு சென்றது. அது பறவை வாயி
னின்றும் நழுவித் தன் மடிமீது விழுந்திடக் கண்டனர்.
அதனைத், தவற விடுத்து வருந்திடும் அவர் பேறத் தந்தார்.
மகிழ்ந்த தேவமாது, விபசித்துவின் விருப்பம் கண்டறிந்து
ஆபரணங்கள் பலவற்றைப், பரிசிலாக ஈந்து இவை
பழமலைநாதன் பணிக்குரியதாக, எனப் பகர்ந்து தங்கள்
விமானத்தேற்றி இத்தலத்தில் உறவிடுத்தனர். கண்டனர்
முதுகுன்றை விபசித்து. முத்தாறு கண்டு அகமிக மகிழ்ந்
தனர். நீராடிப் பரமனை நினைவுட்கொண்டனர். ஆபரணங்
களை நம் வன்னிமரப் போந்தில் வைத்திடுதி. உரோசரைப்
பணிந்து நம்பால் உற்றிடுதி என அருளிய அசீரி மோழி
கேட்டுஆனந்த மிக்குற்றனர். அவ்வகையேஆலயம் சென்று
உரோமசரை வழிபட்டனர். உபதேசம் பெற்றனர். கடும்
தவம் புரிவாராகி அமர்ந்தனர். தவாக்கினி, திருமால்
முதலிய தேவர்களையும் தாக்கியது. அச்சமுற்ற அவர்கள்
இங்குற்று பரமனைப் பணிந்து அருளுற்று பரவசராயினர்.
அரன் ஆணைவழி வன்னியடியில் தான் வைத்த குறையாத
நிதிகொண்டு ஆலயப்பணி, நாட் பூசனை, சிறப்பு வழிபாடு,
வழிப்பணி நலம் சிறப்பத் தோண்டாற்றி இருந்து சிவபத
முற்றனர்.

குபேரன் சகோதரி : இவர் தேவ மாதர். பலரோடும்
மேற்குறித்தவாறு சுனை நீராடல் கருதி நண்ணினார்.

அங்குக் காணாது விடுத்த மூக்கணியைப் பேறத்தந்த விபசித்துவின் விருப்பம் நிறைவுறத் தங்கள் விமானத்தில் அவரை அமர்வித்து இங்கு வந்துற்றனர். மணிமுத்தாற்றில் நீராடிப் பேருமானை வழிபட்டு மகிழ்ந்தனர். தம் நகர் நண்ணி இன்புற்றனர்.

கவிங்கள் : இவன் அங்க தேசத்தவன் செல்வ மிக் கான் அறம் நிரம்பிய சிந்தையன். தருமம் பலவும் புரிந்தான். இரப்போர்க்கு ஈந்திடும் நற்குணத்தான். தன்னை நாடி உற்றா எவரேயாயினும் பசித்திருக்க உண்ணான். ஒருநாள் யோகி ஒருவர் தனை நாடி வந்துறக் கண்டான். வரவேற்றான் ஆயினும், தவச்சிரேஷ்டர் அவரை, எழுந்து பணிந்து உபசரித்திலன். கோபங்கொண்டார் யோகி, செல்வத் தருக்குற்றனை எவ்வகையானும் குறைவிலாய்; எனினும் முதுகுன்றம் சென்று பணிந்திடுதி; ஞானம் உண்டாம் என்றருளிடக் கேட்டான். நீயும் எங்கனும் சென்று பிச்சை ஏற்றிடுதி எனப் பதிலுரையும் பகாந்தான். உற்ற முனிவா சாபமேற்றான். பேய் வடிவுற்றான் பல காலம் அலைந்து இளைத்து, இங்குற்றான். உரோமசரைக் காணும் பேறுற்றான். சாபத்தால் உற்ற பேய் வடிவு நீங்கிடப் பேற்றான். பணிந்தான் தன்வரலாறு கூறி வருந்தினான். முனிவர் அருள் வழி முத்தாற்றில் நீராடிப் பேருமானை வழிபட்டான். பலகாலம் பணிந்திருந்து பரனடி நண்ணி இன்புற்றான்.

கவேதன் : குருகுலச், சுவேதமன்னன், இவன் : அறம் நிறம்பிய, சிந்தையான் கடவுள் வழிபாட்டில், கருத்துமிக்குடையான் சிவத்தல, யாத்திரை, வழிபாடு, நினைவுட்கொண்டான். அரசியரோடும் நண்ணித், தலம், பல பணிந்தான். வழியில், அரசியார், இறந்துபடத்,

தான்மட்டும் தனியாகி, இங்குற்றான். அகத்தியரைத், தரிசித்து, வழிபட்டான். கருணைகூர்ந்த, அவர் அருள் வழி, நீராடிப் போற்றிப் பெருமானை வழிபட்டான். தானம், தருமம். மகேஸ்வரபூசை ஆயனபுரிந்தான் அடியாரைப் போற்றித் தியானசீலனாய், அமர்ந்திருந்தான். அன்பு கண்டுற்றனர் அரண் - நந்தி பதம், தந்தனம். அதபன் எனும், நாமம் ஈந்தோம். அருகில் நீங்காது, உணர்ந்திடுதி. என்றருளிடப் பெற்றனன் சாருபமுற்று மகிழ்ந்தனன். இச்சுவேதன். அரனுக்கு ஆட்டிய, நீரே, சுவேதநதியாயது. என்று புராணம் கூறும்.

வணிகன் ஒருவன் : இவன் : மாபாவி. சகோதரர் மூவர் அறம்பலபுரிந்து, சுவர்க்கமுற்றனர். இவன், பெரும் பாவங்களைப் புரிந்து, தீரானோய்கட்கு ஆளாயினான். புண்ணிய வசத்தால், இங்குற்றான். தீர்த்தமாடினான். மஞ்சனம் கொண்டாட்டி மலாடிபோற்றினான். அடியார்க் கெலாம் அறுசுவை அமுதாட்டி மகிழ்வித்தான் அரன் அருளுற்றுப் புண்ணியச் சகோதரர், மூவரினும், மேலாம் பதமுற்றான்.

திருஞானசம்பந்தர் : இவர் : தில்லையைப் பணிந்து, இங்குற்றார். வலம் வந்து, ஆலயம் நண்ணி அன்பு மீதார : வழிபட்டுப் பதிகம் பல பாடிப்போற்றி, முத்தரற் றினையும், சிறப்பித்துப், பலநாள், வழிபட்டிருந்து, மகிழ்ந்தனர். இவர் அருளிய, இத்தலப்பதிகம் உள்ளன 7.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் : இவர் : பைஞ்ஞிலியைப் பணிந்து. அண்ணாமலையை, வழிபடச் சேல்வாராயினர். இடையில், இங்குற்றார். அனவரதம், உள்ளத்தே, மன்னி,

நின்ற மலையான். திருவடி சூட்டி, அடியேனை, ஆளாக்
கோண்ட, எம் குருமணி. முதுகுன்றுடையான். சிவனை!
அறியாது, திகைத்தேன், என்று, உருகுஞ் சிந்தையுடன்
திருப்பதிகம் பாடி, மகிழ்ந்தனர். இவர் அருளிய இத்
தலப் பதிகம் உள்ளன. 1.

கத்தாமுர்த்தி நாயனார் : இவர் : கோங்கு நாட்டுப்,
பேருர் பணிந்து, தில்லைக்கூத்தன், திருநடனம் காண,
விரைந்து வந்துறுவாராயினார். வழியில் இம்முதுகுன்றம்
பணிந்திடும் நினைவு மிக்கு எழுந்தது பாதை இரண்டாய்
பிரிந்தது. வழியறிபாது மயங்கினார். ஆங்குக் கிழ
வேதியராசி உற்ற, சிவனார் அருள்வழிக்கூடலை யாற்றாரைப்
பணிந்து, நேறியறிந்து இங்கு வந்துற்றார். வலம் வந்து
போற்றி அன்புமீதாரப் போருள் வேண்டும் குறிப்போடு
பதிகம் பல பாடிப் போற்றினார். கருணை கூர்ந்து இறைவர்
அருளிய பன்னீராயிரம் பசும்பொன்னை, முத்தாறறிட்டு,
ஆருர்க் குளத்திடைப் பேறக்கோண்டார். ஆனந்தம்
மிக்குற்றார். இவர் பதிகம் உள்ளன 3.

ஞானக்கூத்தர் : இவர் திருவண்ணாமலை வீரசைவ
ஆதினத்து முதல்வர். இத்தலத்து இறைவியார்பால்
அன்பு மிக்குற்றவர். இங்குற்றுப் பலகாலம் தங்கி வழிபட்
டிருந்தனா, இத் தலபுராணம் பாடிப் போற்றி மகிழ்ந்தனர்.
தனது பிரார்த்தனைக்கிரங்கிய இறைவியார் அருளிய
வழியே அருகில் சிவன்பாக்கம் சென்று சிவயோகமுற்று
இன்புற்றனர்.

குமாரதேவர் : இவர் கன்னட தேசத்தவர் - மன்னர்.
துறவுபூண்டு பேரையூர் சாந்தலிங்க அடிகளாரிடம் உப
தேசம் பேற்றனர். இத்தலத்து அன்பு மிக்குடையவர்.

இங்குற்று வழிபடும் நினைவு மிக்குடையராய் வந்து
கோண்டிருந்தனர். வழியில் தாகம் அதிகரித்தது. வருந்
தினார். அங்கு அதுசமயம், அன்னை அருளால் வந்தமைந்த
தண்ணீர்ப்பந்தலில் நீர் அருந்தி இளைப்பு நீங்கினார்.
வந்துற்றார். பசி மிகுத்திட ஓர் அரசமரத்தடியில் அமர்ந்து
இருந்தார். இரவும் வந்துறவே அருந்துயில் கோள்வா
ராயினர். சிந்தையுட் கொண்டிருந்த, பேரிய நாயகியார்
கருணைகொண்டு ஒரு முதியவளாகி அங்குற்றார். மடியீ
திருத்திப், போன்வள்ளத்துக் கொண்டு வந்த பாலமுது
ஊட்டினார். விழித்தனர் துறவியார். யாரம்மா நீ என்றனர்.
என்பால் அன்புகொண்டுற்ற குமாரதேவா நான்தான்ப்பா !
உன் அன்னை பேரியநாயகி, என்றருளினர். முதியவளாய்
வந்த இறைவியார். நீ கவலையுறுதே என்றும், நீங்காது
என் அருகில் இரு, என்று கூறி மறைந்தனர். அன்புமீது
அதிசயித்து ஆடிப்பாடிப் பரவினர். அற்புதம் பற்பல
நிகழ், குமரதேவர் ஆண்டு பல தங்கியிருந்து வழிபட்டு
சிவயோகமுற்றனர். இவர் பாடியது, பேரியநாகி பதிகம்
முதலாய், நூல்கள் பல. இவர் மடாலயம் தென்கீழ்த்
திசையில் திகழ்கிறது.

குருநமசிவாயதேவர் : இவர் திருவண்ணாமலையினை
இடமாக் கொண்டவர். அண்ணாமலையார் அடிமறவாத
சிந்தையர். மலைமிசைக் குகைக்கோயிலில் சிவயோகம்
புரிந்திருந்த பேரியவர். ஒருசமயம் தில்லைக் கூத்தன்
தரிசனம் கருதி வரும்வழியில் இங்குற்றனர். வலம் வந்து
போற்றி ஆலயம் நண்ணி வழிபட்டனர். இரவு வந்துறவே
ஆங்கோர்பால் அமர்ந்திருந்தனர். பசி மிகுந்தது. அம்மை
யாரை நினைவுகொண்டு வழிபட்டே உணவுகொள்வது
வழக்கமாக உடையார். தலத்திறைவி, பேரியநாயகியாரைப்
போற்றிடுவாராயினார்.

நன்றிபுனை யும்பெரிய நாயகி எனும்கிழத்தி
என்றும் சிவனார் இடக்கிழத்தி—நின்ற
நிலைக்கிழத்தி மேனிமுழு நிலக் கிழத்தி
மலைக்கிழத்தி சோறுகொண்டு வா.

என்று அன்புமீதூர அருளிஞர். கிழவியாய்த் தோன்றினார்
அம்மையார். எனப்பா என்னைப் பலமுறையும் கிழவி
என்று அழைத்தனை. கிழவி எப்படிச் சோறு கொண்டுவர
முடியும் என்றனர். கேட்டனர் தேவர்,

முத்தநதி சூழும் முதுகுன் றுறைவாளே
பத்தர் பணியும் பதத்தாளே—அத்தன்
இடத்தாளே முற்று இளமுலைமேல் ஆர்
வடத்தாளே சோறுகொண்டு வா.

எனப் பாடினார். மகிழ்ந்த அன்னை பாலையாய்த் தோன்றி
சோறுகொண்டு இட்டிட உண்டு மகிழ்ந்தனர். இவர்பால்
வந்துற்ற அன்னை பாலாம்பிகை ஆலயம், அறுபத்துமூவர்
பிரகாரத்துள், வடமேற்கில் உள்ளது. இவர் அண்ணாமலை
மிசை அமர்ந்திருந்த இடம்; குருநமசிவாயர் கோயில் எனத்
திகழ்கிறது.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் : இவர் வீரசைவர். துறையூர்
சிவப்பிரகாசர் என இவைர வழங்குவர் ஆன்றோர். தருமை
யாதீனத்து வேள்ளியம்பலவாண முனிவரிடத்து இலக்
கணம் பயின்றவர். இத்தலத்துப் பற்றுமிக்குடையார்
இங்குற்றுப் பேருமானையும், பேருமாட்டியையும் பலகாலம்
வழிபட்டிருந்தனர். அன்பு மிகுந்த சிந்தையராய் இருவரை
யும் பழமலை அந்தாதி, பிஷாடன நவமணிமலை, பேரிய
நாயகி விருத்தம், கலித்துறை கொண்டு போற்றிப்பரவி,
இன்புற்றனர். இவர் அருளிய நூல்கள் மற்றும் பல.

இலிங்க ரேட்டி : இவர் திருச்சி. பேரம்பலூரைச் சார்ந்த வேங்கனூரின். சிவன்பால் அன்புடையார். பிரதோஷகாலம்தோறும் புதல்வரோடும் இங்குற்று வழிபடும் விரதமுடையார். வேள்ளாற்றின் வேள்ளப்பேருக்கால், ஒரு பிரதோஷநாள் வரமுடியாமல் தடைப்பட்டது. யான் கொண்ட அன்பு உண்மையானால், இவ் வேள்ளம் எம்மை வாதியாதென்று உறுதிகொண்டு வேள்ளத்தைக் கடந்து வந்துற்றார். வழிபட்டு மகிழ்ந்தார். அன்றிரவு கனவிடைத் தோன்றினார் சிவனார். இனி, இவ்விதம் நீ வருதல் வேண்டாம். யாம் உன் நகரிடை வந்து காட்சி நல்குவோம் என்று அருளினார். கண்டு, விழித்துணர்ந்து அருளைப் புகழ்ந்து ஆனந்தமுற்றனர் ரேட்டியார். தன் நகர் சார்ந்து அருளேண்ணி இருந்தனர். பின் இறை அருள்வழிக் காட்சி கண்டு இன்புற்றார். அகமிக மகிழ்ந்து அங்கு ஆலயம் ஒன்றும் ஆக்கினார். இன்றும் அக்கோயில் அவர் பரம்பரையாரால் போற்றப்பெறுகிறது.

சசிவன்னன், பிருடிதன் : இவர் தாருகாவனம் செல்ல நினைந்த இறைவரது ஆணையின் வழி, உமையவள் இப்பதியின் வடகீழ்த்திசை வனத்தில் நண்ணி, நந்திதேவர் மோழிவழி ஏவல் புரிந்திட எழுந்தருளி இருந்தனர். ஆங்கு ஒரு தீர்த்தமும், இலிங்கமும் திகழக்கண்டனர். அன்புமிக நீராடிப் பூசித்து வழிபட்டனர். மகிழ்ந்த இறைவர் இலிங்க வடிவிடைத் தோன்றிக் காட்சி நல்கிடப் பணிந்து மகிழ்ந்தனர். இவர் வழிபட்ட இவ்விடம் நந்தி தேவர் பேயரால் கோபர்வதம் எனவும், இறைவி பேயரால் சத்தீச்சரம் எனவும் திகழ்கிறது. இங்கு நண்ணி வழிபட்ட பிருடிதன், சசிவன்னன் ஆய இவ்விருவர் கருணாபூரணர் அருளுற்று, வழிபட்டு இன்புற்றனர். தவிர மற்றும் வழிபட்டுப் பேறுற்றார் அளவிலர்.

3136

கல்வெட்டு

இக் கோயிலினின்று அரசியலாரால் எடுத்து வேளி வந்துள்ள கல்வெட்டு 72, வேளிவராது படிக்க விளங்கு வன 2 ஆக 74. அவற்றுள் கண்டராதித்த சோழன் காலத்தது 1, முதல் இராஜராஜசோழன் காலத்தன 9, முதல் இராஜேந்திரசோழன் காலத்தன 4, இராஜாதிராஜ தேவன் காலத்தன 2, விக்கிரமசோழன் காலத்தன 2, இரண்டாம் ராஜராஜசோழன் காலத்தது 1, முன்றும் குலோத்துங்கசோழன் காலத்தன 3, ஆக சோழ மன்னர் காலத்தவை 22. காடவ மன்னரான வீரசேகர காடவ ராயன் காலத்தன 2, பல்லவ மன்னன் கோப்பேருஞ் சிங்கன் காலத்தன 13, பாண்டிய மன்னர் காலத்தன 16, (அவற்றுள் விக்கிரமபாண்டியன் காலத்தன 3, வீர பாண்டியன் காலத்தது 1, சுந்தரபாண்டியன் காலத்தன 3, மாவர்ம பாண்டியன் காலத்தது 1, கோனேரின்மை கொண்டான் காலத்தது 8, ஆக 16) விஜயநகர மன்னர் காலத்தவை 13 (அவற்றுள் கம்பண உடையார் காலத்தது 1, போக்கண உடையார் காலத்தன 9, 2 ஆம் பிரதாப தேவராயர் காலத்தன 3, ஆக 13) நாயக மன்னர்கள் காலத்தன 2, (அவற்றுள் முத்துக்கிருஷ்ணப்ப நாயகர் காலத்தது 1, வையப்ப கிருஷ்ணம நாயகர் காலத்தது 1, ஆக 2), இன்றார் காலத்தன என்று விளங்காதவை 5, தியாகம் காளத்தி சேட்டியார் கல்வெட்டு 1. ஆக 74.

அவற்றுள், மறையோத. புராணம் படிக்க, தேவாரத் திருப்பதிகம் பாட ஏற்பட்டுள்ள கல்வெட்டு 5. கோயில் பூசைக்கு நிலம் விட்டதாக 17. திருவிளக்கிட்டதாக 24. திருவாபரணம் செய்துவைத்ததாக 4. கோயில்

திருப்பணி செய்ததாக 6. நந்தவனம் வைத்ததாக 2
 நட்டுவனுக்கு நெல் கொடுத்ததாக 1. பரிசாரகனுக்கு
 ஆடை கொடுத்ததாக 1. நிலம் பரிவர்த்தனைசெய்ததாக 1.
 அரசர் பேயரால் விழா நடத்தியதாக 4. வாங்கிய கடனைக்
 கொடுக்கமுடியாத ஒருவனுக்கு நெய் விளக்குப் போடுமாறு
 தண்டனை இட்டது 1. ஆக 66 கல்வேட்டுகள் இக்
 கோயிலுக்குத் தோடர்புடையன. கைக்கோளருக்கும்
 வணிகருக்கும் வரி தள்ளுபடி செய்ததாக 2. வரி வசூல்
 தானியமாகவும் வசூலிக்க உத்தரவு 1. அரசர் வேற்றி
 யைக் கூறுவது 1. வலங்கை இடங்கையாரின் ஒப்பந்தம் 1
 விளங்காதன 3. ஆக 8 கல்வேட்டுக்கள் பிறவகையில்
 உள்ளன.

கல்வேட்டுக்களில் காணக்கிடக்கும் அரசர்களின்
 பெயர்கள் : பராந்தக சோழன், கண்டராதித்த சோழன்,
 அவன் மனைவி செம்பியன்மாதேவி, உத்தமசோழன்,
 இராஜராஜ சோழன், இராஜேந்திர சோழன், இராஜாதிராஜ
 சோழன், விக்கிரம சோழன், 2 ஆம் இராஜராஜசோழன்,
 3 ஆம் குலோத்துங்க சோழன், ஏழிசை மோகனன்
 குலோத்துங்க சோழ காடவராதித்தன், வீரசேகர காடவ
 ராயன், அரச நாராயணன் கச்சிராயன், கோப்பேருஞ்
 சிங்கன் கச்சிராயன் எனும் அரச நாராயணன் ஏழிசை
 மோகன், விக்கிரம பாண்டியன், வீரபாண்டியன், சுந்தர
 பாண்டியன், மாறவர்ம பாண்டியன், கோநேரின்மை
 கோண்டான், அரியண்ணன் உடையார், போக்கண உடையார்
 கம்பண உடையார், வீரவிஜயராயர், முப்பிடி கிருஷ்ணபதி
 முதலியவையாம்.

சில குறிப்புகள் : இராஜராஜன் கல்வேட்டில் மற்ற
 வேளியூர் கல்வேட்டுகளில் புகழ்ந்துகொள்வது போலவே

தன் வேற்றிகளைக் கூறிக்கொள்கிறான். அதனைப் பின்னால் வரும் அவன் கல்வேட்டில் காண்க. வீரசேகரக் காடவராயர் என்பவன் சகாப்தம் 1108ல் (கி. பி. 1186ல்) அதியமான் நாட்டையும், கற்கடகமா நாயனாற்குச் சொந்தமான கூடலையும் அழித்ததாகக் கூறிக்கொள்ளுகிறான். இக்கல்வேட்டு, தமிழில் செய்யுளாக உள்ளது. (1918/74) தேவன் பல்லவராயன் என்பவன், பாண்டிய மண்டலத்து முட்டுக்கூற்றம் ஆதன்காரிமங்கலத்தை முற்றுகை இட்டதாகக் கூறிக்கொள்கிறான். (1918/76) பல்லவ மன்னன் கோப்பேருஞ்சிங்கன் என்பவன், தான் போர்க்களத்தில் பலரைக் கொன்ற பழி நீங்குவதாகப் பழமலை நாதருக்கு வைரமுடி செய்து வைத்துள்ளான், அதற்கு அவனி ஆளப்பிறந்தான் என்ற பேயரும் இட்டுள்ளான். (1918/73) சுந்தர பாண்டியன் காலத்தில் விக்கிரமசிம்ம பட்டின அரசன் முப்பிடி கிருஷ்ணபதியின் கல்வேட்டு ஒன்று வடமொழியில் உளது. அதில், காகடிய பிரதாப ருத்திர தேவர் எழுத்து என்று கையெழுத்திட்டவர் பேயரும் கூறப்படுகிறது. 1918/72, 1918/83வது) கல்வேட்டில் கீழாமூர்நாட்டு திருமுனைப்பாடி கோப்பேருஞ் சிங்கன் கூடல் ஆளப்பிறந்தான் என்று கூறப்படுவதால், பல்லவ மன்னனான கோப்பேருஞ் சிங்கன் என்பவன் திருமுனைப்பாடியில் இருந்தவன் என்று தெரிகிறது. சைவசமயத்தை பரவச் செய்தற்குரிய சிறந்த வழிகளான மறையோதல், புராணம் படித்தல், தேவாரப் பண்பாடல் என்ற கோள்கையை ஒவ்வொரு கோயில்களிலும் கையாண்டுவரின் சிறந்த முறையில் பயந்தரும். இந்த முறையை, இக் கோயிலில் இராஜராஜசோழன் கால முதல் கோநேரின்மை கோண்டான் காலம் வரையில் கையாண்டு வந்திருக்கின்றனர் என்று தெரிகிறது. (1918/40—44—50—75, 1900/132) கல்வேட்டுக்களால் அறியலாம்.

சில கல்வேட்டுக்கள் : ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திருமகள் போலிய
பெருநிலச் செல்வியும் தனக்கே உரிமை பூண்டமை மனக்
கோள காந்தனூர்ச் சாலை கலமறுத்தருளி வெங்கைநாடுங்
கங்கைபாடியும் நுளம்பாடியும் தடிகபாடியும் குடமலை
நாடும் தண்டாற் கொண்டு தன்னெழில் வளருழிரு ளெல்லா
யாண்டிலும் தோழுதக விளங்கும் யாண்டே செழியரைத்
தேசுகோள் கோவிராஜகேசரி பன்மர்க்கு யாண்டு கருவது
இருங்கோளப்பாடி நெற்குப்பைத் திருமுதுகுன்றமுடைய
மகாதேவர்க்கு உடையார் ஸ்ரீ கண்டராதித்த தேவர் தேவி
யார் மலைய பெருமானடிகள் மகளார் ஸ்ரீ உத்தமசோழர்
தங்களாட்சி செம்பியன்மாமகாதேவியார் கொடுத்த ஸ்ரீமுடி
ஒன்றுக்கு... போன் ஒன்பதின் கழஞ்சு ஒன்பது மஞ்சாடி
யும் எழுமாவும் இதனுக்கு உள் கூட்டு வேள்ளி இருநூற்று
கழஞ்சரையே நாலுமஞ்சாடியும் முடியிலழுத்தின மாணிக்க
முன்றும் சுழலக் கட்டின வயிரம் முப்பத்தாறும் ஸ்ரீமுடியில்
சுழலக் கோத்த முத்து ஆயிரத்துத் தோளாயிரத்து தோண்
ணூற்றெட்டு இவை(1918/48).

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ திருமன்னி வளர இருநில மடந்தையும்
போர்ச்செயப் பாவையும் சீர்த்தனிச் செல்வியும் தன் பெருந்
தேவியராசி இன்புற நெடுதுறையுழியுள் இடைதுறை
நாடும் துடர்வனவேலிப் படர்வனவாசியும் சுள்ளி சூழ்மதில்
கோள்ளிப்பாக்கமும் நண்ணற்கருமுரண் மண்ணைக் கடக்க
மும் மாப்பெருந் தண்டாற்கொண்ட கோப்பரகேசரி பன்ப
ரான ஸ்ரீ ராஜேந்திர சோழ தேவர்க்கு யாண்டு சுவது
வடகரை ராஜேந்திரசிம்ம வளநாட்டு இருங் கோள்ளிப்பாடி
பழுவூர் கூற்றத்து நெற்குப்பையுரோம் திருமுதுகுன்றுடை
யார்க்குத்திருப்பதியம்விண்ணப்பம்செய்ய...நஞ்செய்நிலம்.

கல்வேட்டுக் குறிப்பு இவை தேவஸ்தான வேளியீடு
விருத்தாஜல புராணத்தில் உள்ளபடி.

ஆலயம் : அழகிய திருவீதிகள், மாட மாளிகைகள், மணிமுத்தாற்று வளமிகுத்த மணமலர்ச் சோலைகள், நீண்டயாந்த சுற்றுப்புறத் திருமதில்களோடு கயிலாயப் பிரகாரம், வன்னியடிப் பிரகாரம், அறுபத்துமூவர் பிரகாரம். சூழ்ந்து திகழ, காப்பக்கிரகம் அர்த்த மண்டபம் அலங்கார இசை மண்டபம், மகா மண்டபங்கள் ஸ்தபந மண்டபம் நூற்றுக்கால் மண்டபம் திருமாளப்பத்தி மண்டபங்கள் - யாகசாலை, ஆழத்துப்பிள்ளையார் ஆலயம், ஆகமக்கோயில் அம்பிகை ஆலயங்கள், குகைமுருகன் நாதசன்மாஅன வர்த்தனி ஆலயங்கள், உட்கோபுரம், கட்டைக்கோபுரத் திருவாயில்களை உள்ளுடையதாகி நாற்றிசையினும் கோபுரத் திருவாயில்களோடு கிழக்கு நோக்கித் திகழ்கிறது. இதனை அடுத்து சித்தி விநாயகர், கூத்தாடும் பிள்ளையார், ஐயனார், காளி, திருமால், திரௌபதை, மாரியம்மை, முருகன், வேட்ப்பர், குளஞ்சியப்பர், வேண்மலை அப்பர், கரும்பா யிரங்கோண்ட அப்பர் ஆலயங்களும் சூழ்ந்துள்ளன, வேட்ப்பர் மிகவரதர் இன்றும் ஏராளமான மக்கள் கூடி வழிபட்டு பிணியின் நீங்கி இட்ட சித்தியேலாம் உற்று மகிழ்கின்றனர்.

திருப்பணியாளர்கள் : இத் தலத்துத் திருக்கோயிலை முற்காலம். திருப்பணி செய்து முற்றுவித்த சிவ புண்ணிய சீலர்கள் இவர்கள் 1. விபசித்து, 2 செம்பியன்மாதேவி, 3 குலோத்துங்க சோழகாடவராதித்தன், 4 வையப்ப கிருஷ்ணநாயகர், 5 கச்சிராயன், 6 வீரசேகரக் காடவ ராயன், 7 குமார தேவர், 8 செல்வநாயக்கன், 9 முத்துக் கிருஷ்ணப்ப நாயகர். என்பன ; தலபுராணி வரலாறுகள், கல்வேட்டுக்கள் அறிவிப்பன. தவிர சார்லஸ்டைலுரை சுப்பராய செட்டியார், வயி. நாக. ராம. சு. நகரத்தார் முதலியோர்களும், அண்மையில் பணி செய்துள்ளனர்.

முர்த்திகள் : இறைவர் பழமலைநாதர், விருத்தகிரீசர், அழகிய இலிங்கத் திருவடிவினர். கிழக்கு நோக்கித் திகழ்கின்றனர். இறைவி பேரியநாயகி இவர் கயிலாயப் பிரகாரம், வடக்கில் தனி ஆலயத்துள் கிழக்கு நோக்கி உள்ளனர்.

1. வெளிப்பிரகாரம் : எழுநிலைப் பேரிய கோபுரத் திருவாயிலுக்கு உள் திகழ்வது கயிலாயப் பிரகாரம், இதன் உள் ; திருமுன் பேரிய நந்தி, பலிபீடம், தேன்பால், நான்முகனுக்கு மயக்கம் தீர அறிவை நல்கிய ஆழத்துப் பிள்ளையார் (இவர் ஆலயம் 18 அடி ஆழத்தில் திகழ்கிறது) வடமேற்கில் முருகன் வழிபட்ட ஆகம இலிங்கமுர்த்திகள் 28, இருபத்தேண்மர். வடக்கில் அம்பிகை ஆலயத் திருமுன், அலங்கார மண்டபத்துள் குகை முருகன். வழிபட்ட நாதசன்மா அசனவர்த்தனி.

2. நடுவே உள்ள பிரகாரம் : உட்கோபுரத் திருவாயிலுக்கு உள்ளே திகழ்வது. இது வன்னியடிப் பிரகாரம். இதனுள், திருமுன் மண்டபத்துள் நந்தி பலிபீடம். துவஜஸ்தம்பம். தேன் கிழக்கில் வன்னியடி மேடையில் விநாயகர். வழிபட்டு அருளுற்ற விபசித்து, உரோமசர், விதர்க்கணர், குபேரன் சகோதரி, தேற்கில் பஞ்சலிங்கம், தேன் மேற்கில் வல்லப கணபதி, மேற்கில் மீனாக்கி சோக்கலிங்கம், விசுவலிங்கங்கள். வல்லி தேவசேனா சமேத அறுமுகன். சகஸ்திரஇலிங்கம். ஏகாம்பர இலிங்கம் காமாக்கி, அப்பு, தேயு இலிங்கங்கள். வடகிழக்கில் நவக்கிரக முர்த்திகள். அடுத்துத் தண்டபாணி சந்நிதித் திருமுன் தேன்பால் அலங்கார இசை மண்டபத்துள் விழா முர்த்தி பேரிய நாயகர். இவருடன் உடையவ (இலிங்கம்) ருக்கே நாடோறும் அபிஷேகம். பருவநாள் ஒன்றில்

மட்டும்தான் பேரிய நாயகருக்குத் திருமஞ்சனம் புரிவது. அது மாதம்தோறும் சிறப்பாக நடைபெறும். ஆண்டுதோறும் மாசி மகப் பேருவிழாவில் ஆளுந் திருநாளில் மட்டும்தான் இவர் வீதி உலாக்காட்சி நல்கிடுவர். பருவநாள் ஏனைய நாட்களிலும் இவரை அன்புகொண்டு வழிபடுவோர் பிணியின்றி இட்டசித்தியேலாம் பெற்று இன்றும் மகிழ்கின்றனர். இவர் அழகியர் மகாவரதமுத்தி, வடக்கில் சிவகாமசுந்தரி சமேத நடனப் பேருமான்.

3. உட்பிரகாரம்: கட்டைக்கோபுரத் திருவாயிலுக்கு உள்ளே திகழ்வது. அறுபத்து மூவர் பிரகாரம். இதனுள் திருமுன் நந்தி, பலிபீடம். தேன்பால், சமயாசாரிய முர்த்திகள். அறுபத்துமூவர், தனியடியார் பதின்மர், இடபாருடர், யோக தக்ஷிணமுர்த்தி, சப்த மாதா, ஏகாதச உருத்திரர்கள் - மாற்றுரைத்த விநாயகர், வருண இலிங்கம் விநாயகர் மூவர், உருத்திரபாதம், தேக்ஷிணமுர்த்தி, மேற்கில் சின்னபழமலைநாதர் விழாமுர்த்தி, வள்ளி தேவசேனையுடன் அறுமுகக் கடவுள். கணபதி பிந்துமாதவப் பேருமான், மயில் முருகன், வடமேற்கில் பாலாம்பிகை, வடக்கில் திருமகள். சண்மசரும், மற்றும் விழா முர்த்திகளும். அர்த்தமண்டபத்திருமுன் விழாயகர், துவாரபாலகர்களும் உள்ளனர்.

தல விருஷம்: வன்னிமரம், இது நடுவே உள்ள பிரகாரத்தில் தேன் கிழக்கில் உள்ளது. இது முன்னாள் கற்பக விருக்ஷமாக இருந்தது. போன்னுலகத்திருந்து இறைவர் அருள்வழி இங்குற்றது. தன்னை வலம் வந்து, வழிபடுவார்க்கு வேண்டுவன அளித்திடும் சிறப்புடையதாகி வன்னியாய்த் திகழ்கிறது. பிரகாரமும் இதன் பேயர்கோண்டே திகழ்கிறது.

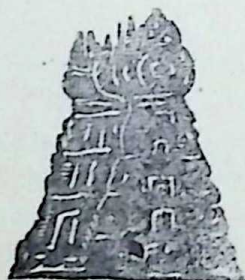
தீர்த்தங்கள் : மணிமுத்தாறு, இது புண்ணிய மடு வேனும் மற்றொரு பேயரையும் உடையது. பழமலை நாதனது கருணை வேள்ளமே அவ் இறை அருள்வழி நதியாகித் திகழ்கிறது. படிந்தார்களைப் பாவம் போக்கிடுவது இறந்தார் எலும்பினைக் கல் வடிவாக்கிடுவது, கங்கையினும் சிறந்தது. திருப்பதிகங்கள் போற்றும் சிறப்பினது. சந்நிதித் திருமுன் உத்தரவாகினியாகி வலஞ்சேய்துறுவது சிவசக்திவடிவம் இது. வினைக்கு தீ. இதனிடைத் தோய்ந்துலவும் காற்றுப் பரிசுத்தால் பறவைகளும் பயனுறுகின்றன. நீராடினோர் சித்தியோடு முத்திபெறுவர், பிறப்போடு இறப்பிலராவர். திருமகள் அவரைப் பிரியாள். மலம் மாசு கழிவர். அமாவாசை பேளர்ணமி விசேட நகைத்திரங்கள் மாதப் பிறப்பு அயனங்கள் மகாவிதிபாதம் வைகாசிப் பேளர்ணமி மாசி மகம் ஆய நாட்களில் நீராடினோர் பேறேலாம் உற்றிடுவர்.

நீராடினோர் பெற்றபேறு : 1 சுக்கிரன் - ஆசாரியத் தானம். 2 யாக்குவல்கியர் - மந்திரசித்தி. 3 விதர்க்கணர் - கணநாதர்பதவி. 4 விபசித்து - முத்தி. 5 அகத்தியர் - ஹத்திநீக்கம். 6 முனிவர்கள் - கலிவலிநீக்கம். 7 சுவேதர் - நந்திபதம். 8 நாதசன்மா அனவர்த்தனி - சாருபம். 9 குருடர் - கண்ணோளி. மற்றும் பேற்றோர் அளவிலர். இன்றும் இறந்தார் எலும்பினை இந்நதியில் கொண்டுவந்து விடுவது, பிதிர்க்கள் உய்யப் பிரார்த்தனை புரீவது வழக்கில் இருந்து வருகிறது. இந்நதியின் பேருமை அளவிடற்கரியன என்று ஆன்றோர் கண்டனர். ஆடிப் பயனுறல் சிறப்புடையது.

பூசனை : திங்கள்தோறும் பேளர்ணமி நாள் பேரிய நாயகரது விசேடப் பூசனையுடன் நாடோறும் பூசனை வழி பாடு உரியகாலங்களில் நன்கு நடைபெறுகின்றன.

விழா : ஆண்டுதோறும் ஆடியில் ஆடிப்பூர விழா நாட்கள், மாசியில் மகப்பேறு விழா நாட்கள், மற்றும் சிறு விழாக்களும், நன்கு சிறப்புறுகின்றன.

இடுப்பிடம் : விருத்தாஜலம் புகைவண்டி நிலையத் திற்கு அருகாமையில் ஒரு மைலில் உள்ளது.

உ
குருபாதம்
திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்
திருப்பதிகங்கள்

பதிக வரலாறு

தில்லையினின்றும், எருக்கத்தம்புலியூர் பணிந்து, வந்துறும் ஆளுடைய பிள்ளையார்! முத்தாறு அடி வீழ்தரும், முதுகுன்றடைவோம். என்று, அன்பு மீதூர, இசைபுனைந்து, ஏத்தியது, இச் சோல் மலர்மாலை.

பண் - ஈட்டபாடை.

இராகம் - நாட்டை]

[தாளம் - ருபகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மத்தாவரை நிறுவிக்கடல் கடைந்தவ்விடமுண்ட
தோத்தார்தரு மணிநீண்முடிச் சுடர்வண்ணனதிடமாம்
கோத்தார்மலர் குளிர்சந்தகில் ஒளிர்குங்குமங்கொண்டு
முத்தாறுவந் தடிவீழ்தரு முதுகுன்றடைவோமே. 1

தழையார்வட வியவீதனிற் தவமேபுரிசைவன்
இழையாரிடை மடவாளோடும் இனிதாவுறைவிடமாம்
மழைவானிடை முழுவவ்வேழில் வளைவாளுகிரேரிகண்
முழைவாளரி குமீறும்முயர் முதுகுன்றடைவோமே 2

விளையாததோர் பரிசில்வரு பசுபாசவேதனையொண்
தனையாயின தவிரவ்அரு ள்தலைவன்னதுசார்பாம்
கனையார்தரு கதிராயிர முடையவ்அவனோடு
முனைமாமதி தவமும்உயர் முதுகுன்றடைவோமே. 3

சுரர்மாதவர் தோகுகின்னரர் அவரோதோலைவில்லா
நரரானபன் முனிவர்தோழு இருந்தானிடநலமார்
அரசார்வர வணிபோற்கல னவைகொண்டுபன்னாந்
முரசார்வரு மணமொய்ம்புடை முதுகுன்றடைவோமே 4

அறையார்கழல் அந்தன்றனை அயின்முவிலையழகார்
கறையார்நேடு வேலின்மிசை யேற்றாநிடம்கருதில்
முறையாயின பலசொல்லியொண் மலர்சாந்தவை
கொண்டு
முறையான்மிகு முனிவர்தோழு முதுகுன்றடைவோமே.

ஏவார்சிலை எயினன்னுரு வாகியெழில்விசயற்
கோவாதின் னருள்சேய்தவேம் ஒருவற்கிடமுலகில்
சாவாதவர் பிறவாதவர் தவமேமிகவுடையார்
முவாதபன் முனிவர்தோழு முதுகுன்றடைவோமே. 6

தழல்சேர்தரு திருமேனியர் சசிசேர்சடைமுடியர்
மழமால்விடை மிகவேறிய மறையோனுறைகோயில்
விழவோடோலி மிகுமங்கையர் தகுமாடகசாலை
முழவோடிசை நடமுன்சேயு முதுகுன்றடைவோமே. 7

சேதுவாய்மைகள் கருதிவ்வரை யேடுத்ததிறலரக்கன்
கதுவாய்கள்பத் தலறியிடக் கண்டானுறைகோயில்
மதுவாயசேங் காந்தள்மலர் நிறையக்குறைவில்லா
முதுவேய்கள்முத் துதிரும்போழின் முதுகுன்
றடைவோமே.

இயலாடிய பிரமன்னரி யிருவர்க்கறிவரிய
சேயலாடிய தீயாருரு வாகியேழுசேல்வண்
புயலாடுவண் போழில்சூழ்புனற் படப்பைத்தடத்தருகே
முயலோடவேண் கயல்பாய்தரு முதுகுன்றடைவோமே.

அருகரோடு புத்தரவ ரறியாஅரன்மலையான்
மருகன்வரு மிடபக்கோடி யுடையானிடமலரார்
கருகுழன் மடவார்கடி குறிஞ்சியதுபாடி
முருகன்னது பேருமைபகர் முதுகுன்றடைவோமே. 10

முகில்சேர்தரு முதுகுன்றுடை யானைம்மிகுதோல்சீர்ப்
புகலிந்நகர் மறைஞானசம் பந்தன்னுரைசேய்த
நிகரில்லன தமிழ்மாலைக ளிசையோடிவைபத்தும்
பகரும்அடி யவர்கட்கிடர் பாவம்மடையாவே. 11

* திருப்பதிகம் அருளியன

கோத்தோடு மலர், சந்தனம், அகில், குங்குமம்
இவை கொண்டு உந்தி, முத்தாறு அடிபணியும் முதுகுன்று
சேன்றடைவோம், கண்டு பயனுறுவோம். இங்கு, மேகம்
குமுறுதல் கேட்ட சிங்கங்கள்; குமிறிடும், நறுமணம்;
கமழ்ந்து வீசும். செங்காந்தள் மிசை முங்கில்கள்; முத்துக்களை
உதிர்க்கின்றன. சாவாத, மூவாத முனிவர் பலர், மலர்பல
கொண்டு, போற்றுகின்றனர். விழாக்களோடு முழுவோசை
திகழ, இசை நடனச்சாலைகள் திகழ்கின்றன, மடவார்கள்
குறிஞ்சிப்பண்பாடி முருகனை வழிபடுகின்றனர். இங்

* இதுபேரல ஒவ்வொரு பதிகத்தின், இறுதியிலும்
அவ்வப் பதிகம், அருளியன, குறிப்பு, உள்ளன.

குறைந்தருளும் பழமலைநாதன் : சுடர்வண்ணன், மலையான் மருகன். உமையோருபாகன். விடமுண்ட கண்டன். இடபத்தை ஊர்தியாக, கோடியாகக், கொண்டோன், அந்தகனை அழித்த துலத்தான். வேடனாகியுற்று, அருச்சுனர்க்குப் பாசுபதம் அருளிஞேன். இராவணனை அழித்தோன், மாலோடு பிரமன் காணாத மாண்பினன், அமண் புத்தர் அறியாத நேறியான். வழிபடுவார்களை மலங்கேடுத்து இன்பமுற அருளிடுவோன். அவனை அடைவோம், குன்றம்ஆவனை, வலம் வருவோம், பணிந்துப் பயனுறுவோம், பிறவியாற் பேறுபயன், - அதுவே, முதுகுன்றுடையாளைப் போற்றிப், புகலிச் சம்பந்தன் அருளியவை இவை. பகரும் அடியாரைப், பாவங்கள் அடையா.

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு

அருடைய பிள்ளையார் காதல் மிக்குற்று இத்தலத்துத் தங்கியிருந்த நாட்களில் ஒரு நாள் மூவர் முதல்வன் மேய முதுகுன்றேனப் போற்றியது இத் திருப்பதிகம்.

பண் - பழந்தக்கராகம்

இராகம் - சுத்தசாவேரி]

[தாளம் - திருபுடை

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவராயும் அசுரராயும் சித்தர்சேழு மறைசேர்
நாவராயு நண்ணுபாரும் விண்ணோரிகா னீரும்
மேவராய விரைமலரோன் சேங்கண்மாலீச னேன்னும்
மூவராய முதலோருவன் மேயதுமு துகுன்றே.

பற்றுமாகி வானுளோர்க்குப் பல்கதிரோன் மதிபார்
எற்றுநீர்தீக் காலுமேலை விண்ணியமா னனோடு
மற்றுமாதோர் பல்லுயிராய் மாலயனும் மறைகள்
முற்றுமாகி வேறுமானான் மேயதுமு துகுன்றே. 2

வாரிமாகம் வைகுதிங்கள் வாளரவஞ் சூடி
நாரிபாக நயந்துபூமே னன்முகன்றன் தலையில்
சீரிதாகப்பலிகொள் செல்வன்செற்றலுந்தோன் றியதோர்
மூரிநாகத் துரிவைபோர்த்தான் மேயதுமு துகுன்றே. 3

பாடுவாருக் கருளுமேந்தை பனிமுதுபேள வழநீர்
நீடுபாரு முழுதுமோடி யண்டர்நிலை கேடலும்
நாடுதானு முடுமோடி ஞாலமுநான் முகனும்
ஊடுகாண மூடும்வேள் ளத் துயர்ந்ததுமு துகுன்றே. 4

வழங்குதிங்கள் வன்னிமத்த மாசுணம் சணவிச்
செழுங்கல்வேந்தன் செல்விகாணத் தேவர்திசை
வணங்கத்
தழங்குமோந்தை தக்கைமிக்க பேய்க்கணம்பூ தஞ்சுழ
முழங்குசெந்தீ யேந்தியாடி மேயதுமு துகுன்றே. 5

சுழிந்தகங்கை தோய்ந்ததிங்கள் தோல்லராநல் லிதழி
சுழிந்தசென்னிச் சைவவேடந் தாளிணைத்தைம் புலனும்
அழிந்தசிந்தை அந்தணுளர்க் கறம்போருளின் பம்வீடு
மோழிந்தவாயான் முக்கணாதி மேயதுமு துகுன்றே. 6

மயங்குமாயம் வல்லராகி வானினோடு நீரும்
இயங்குவோருக் கிறைவனாயிராவணன்தோள்நெரித்த
புயங்கராக மாநடத்தன் புணர்முலைமா துமையாள்
முயங்குமார்பன் முனிவரேத்த மேயதுமு துகுன்றே. 8

ஞாலமுண்ட மாலுமற்றை நான்முகனும் மறியாக்
கோலமண்டர் சிந்தைகொள்ளா ராயினுங்கொய் மலரால்
ஏலஇண்டை கட்டினாமம் இசையஎப்போ துமேத்தும்
முலமுண்ட நீற்றர்வாயான் மேயதுமு துகுன்றே. 9

உறிகொள்கையர்சீவரத்தர்உண்டுமூல்மிண் டர்சொல்லை
நெறிகளென்ன நினைவுறுதே நித்தலும்கை தோழமின்
மறிகொள்கையன் வங்கமுந்நீர்ப் போங்குவிடத்
தையுண்ட
முறிகொண்மேனி மங்கைபங்கன் மேயதுமு துகுன்றே.

மோய்த்துவானோர் பல்கணங்கள் வணங்குமு
துகுன்றைப்
பித்தர்வேடம் பேருமையென்னும் பிரமபுரத் தலைவன்
* * * *

11

கடல் நீரேழுந்து, உலகெங்கும் முடி அழித்திட,
விரவிடும் ஊழிக்காலத்தும், அழியாது உயர்ந்து நின்ற
தோல்பதி. முனிவர் பலர் ஏத்தும் முதுகுன்றம் இது.
இதனை இடமாக்கொண்டு மகிழும் சிவன்; பார்முதற்
பூதங்களாயவன் - மால், பிரமன், ஈசன், மூவரும் ஆய
மூவர் முதல்வன். தேவர்கட்குப் பற்றாயவன், சூரியன்,
சந்திரன், இயமானன், பேண் - ஆண், உயிர், உயிர்கள்
உணர்தற்குரிய வேதங்கள், யாவும் தானாய் மேலோன்,
வேறாயும் நின்றருளும் எந்தை, திங்களோடு அரவணிந்த

சென்னியான், உமையோரு பாகன். மூன்று கண்ணுடையோன். பிரமகபாலத்தில் பலி யேற்றிடும் செல்வன். மோந்தை, தக்கை, முழுவம், ஒலித்திட, பேயகள் சூழப், பூதங்களாடிட உமைகாணத் தீயேந்தி மாநடம் நவில்வோன். அறம், போருள். இன்பம், வீடு, சிந்தையுடை அந்தணர்க்கு மோழிந்திட்ட திருவாயான். அரக்கனை அடர்த்தோன். மால் பிரமன் காணாத் திருவுருவன், அண்டர் காணா, அரன். இண்டைகட்டி, நாமம் கூறிப் போற்றி. மலம் அழித்து, நிறணிந்த கோலத்தராய்த் திகழும், மேய்யடியார் வாயவன். பாடுவார்க்கு அருளிடுவோன், அமணர் சோற்கள் மேய்யல்ல. அவர் சோல் வழிச்சேன்று மயங்கிடாது, பெரும்பித்தர் கூடிப் பிதற்றிடும் அடியுடையோன் நிலகண்டன் அவனை, அவன் மேவிய முதுகுன்றம் இதனை, நித்தலும் கைதொழுமின். பயனுறுமின். பித்தர் வேடம், மேய் என்னும், பிரமபுரத்தலைவன், அருள் இவை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு

இத்தலத்து வந்துற்ற, ஆளுடைய பிள்ளையார், அன்பு மீதார, வலங்கொண்டு, ஆலயத்துட் செல்லும் போது நாதன் அடி உன்னி, நவின்றருளியது, இத்திருவிருக்குக்குறள் திருப்பதிகம்.

பண் - குறிஞ்சி

இராகம் - அரிகாம்போதியன்னது

[தாளம் - திருபுடை

திருச்சிற்றம்பலம்

நின்று மலர்தூவி, இன்று முதுகுன்றை
நன்று மேத்துவீர்க் கேன்று மின்பமே.

- அத்தன் முதுகுன்றைப், பத்தி யாகிநீர்
நித்த மேத்துவீர்க், குய்த்தல் சேல்வமே. 2
- ஐயன் முதுகுன்றைப், போய்கள் கேடநின்று
கைகள் கூப்புவிர், வையம் உமதாமே. 3
- ஈசன் முதுகுன்றை, நேச மாகிநீர்
வாச மலர்தூவப், பாச வினைபோமே. 4
- மணியார் முதுகுன்றைப், பணிவா ரவர்கண்டர்
பிணியா யினகேட்டுத், தணிவா ருலகிலே. 5
- மோய்யார் முதுகுன்றில், ஐயா வேனவல்லார்
போய்யா ரிரவோர்க்குச், சேய்யா ளணியாளே. 6
- விடையான் முதுகுன்றை, இடையா தேத்துவார்
படையா யினகூழ், உடையா ருலகமே. 7
- பத்துத் தலையோனைக், கத்த விரலுன்றும்
அத்தன் முதுகுன்றை, மோய்த்துப் பணிமினே. 8
- இருவ ரறியாத, ஒருவன் முதுகுன்றை
உருகி நினைவார்கள், பேருகி நிகழ்வோரே. 9
- தேர ரமணரும், சேரும் வகையில்லான்
நேரின் முதுகுன்றை, நீர்நின் றுள்குமே. 10
- நின்று முதுகுன்றை, நன்று சம்பந்தன்
ஒன்று முரைவல்லார், என்று முயர்வோரே. 11

என் அத்தன், ஐயன், ஈசன், விடையான், அரக்கனை
அடர்த்தோன், மால், பிரமன் அறியா ஒருவன், அமண்
புத்தர் அறியாதநேறியான். சீவன் மகிழும் முதுகுன்றம்
இது. இதனைப் போய்மைகள் நீங்கிப் பத்திமிகுத்திட, மலர்
கொண்டு போற்றி, நாடோறும் கைகூப்பி, ஐயா என
வல்லார், ஏத்திப் பணிந்திடுவார், நினைந்திடுவார், இன்ப
முறுவர், செல்வம் பெறுவர், திருமகள் அவரை நீங்கார்.
உலகம் அவர் வசமதாம். இரப்பவர்க்கு ஈந்திடுவார்.
வினைகெடும், பிணி தணியும், நலமெலாம் பெருகிட வாழ்வார்.
உயர்ந்தோராகி, மகிழ்வார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு

பழமலையைப் பணிந்து பன்னாள் தங்கியிருந்த
பின்னையார். நித்திலம் கொழித்து, வலஞ்செய்து வந்துறும்
முத்தாற்றினையும், சிறப்பித்துப் பாடியது. இத்திருப்பதிகம்.

இது: வரலாறு பலகாட்டிச் சீவன் அருளை உணர்த்தி
அருள்கிறது.

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி

இராகம் - நீலாம்பரி]

[தாளம் - திருபுடை

திருச்சிற்றம்பலம்

மேய்த்தாறு சுவையும் ஏழிசையும்
எண்குணங்களும் விரும்புநால்வே
தத்தாலு மறிவோண்ணு நடைதேளியப்
பளிங்கேபோ லரிவைபாகம்

ஒத்தாறு சமயங்கட் கொருதலைவன்
 கருதுமு ருலவுதேண்ணீர்
 முத்தாறு வேதிருதிர நித்திலம்வா
 ரிக்கொழிக்கு முதுகுன்றமே.

1

வேரிமிகு குழலியோடு வேடுவனாய்
 வேங்கானில் விசயன்மேவு
 போரின்மிகு போறையளந்து பாசுபதம்
 புரிந்தளித்த புராணர்கோயில்
 காரின்மலி கடிபோழில்கள் கனிகள் பல
 மலருதிர்த்துக் கயமுயங்கி
 முரிவளங் கிளர்தேன்றல் திருமுன்றிற்
 புகுந்துலவு முதுகுன்றமே.

2

தக்கனது பேருவேள்விச் சந்திரனிங்
 திரனேச்ச னருக்கனங்கி
 மிக்கவிதா தாவினோடும் விதிவழியே
 தண்டித்த விமலர்கோயில்
 கொக்கினிய கொழும்வருக்கை கதலிகமு
 குயர்தேங்கின் குவைகொள்சோலை
 முக்கனியின் சாறெழுகிச் சேறுலரா
 நீள்வயல்கூழ் முதுகுன்றமே.

3

வேம்மைமிகு புரவாணர் மிகைசெய்ய
 விறலழிந்து விண்ணுளோர்கள்
 செம்மலரோன் இந்திரன்மால் சென்றிரப்பத்
 தேவர்களே தேரதாக

33

மைம்மருவு மேருவிலு மாசுணநா
 ணரியோரிகால் வாளியாக
 மும்மதிலு நோடியளவிற்போடிசேய்த
 முதல்வனிட முதுகுன்றமே.

4

இழைமேவு கலையல்குல் ஏந்திழையாள்
 ஒருபாலா யோருபாலேன்கா
 துழைமேவு முரியுடுத்த ஒருவனிருப்
 பிடமேன்ப ரும்பரோங்கு
 கழைமேவு மடமந்தி மழைகண்டு
 மகவினோடும் புகவோண்கல்லின்
 முழைமேவு மால்யாளை இரைதேரும்
 வளர்சாரல் முதுகுன்றமே.

5

நகையார்வேண் தலைமாலை முடிக்கணிந்த
 நாதனிடம் நன்முத்தாறு
 வகையாரும் வரைப்பண்டம் கொண்டிரண்டு
 கரையருகு மறியமோதித்
 தகையாரும் வரம்பிடறிச் சாலிகழு
 நீர்குவளை சாயப்பாய்ந்து
 முகையார்சேந் தாமரைகள் முகமலர
 வயல்தழுவ முதுகுன்றமே.

6

அறங்கிளரும் நால்வேதம் ஆலின்கீழ்
 இருந்தருளி யமர்வேண்ட
 நிறங்கிளர்சேந் தாமரையோன் சிரமைந்தின்
 ஒன்றுறுத்த நிமலர்கோயில்

திறங்கோள்மணித் தரளங்கள் வரத்திரண்டங்
 கேழிற்குறவர் சிறுமிமார்கள்
 முறங்களினற் கோழித்துமணி சேலவிலக்கி
 முத்துலைப்பேய் முதுகுன்றமே.

7

கதிரோளிய நெடுமுடிபத் துடையகடல்
 இலங்கையர்கோன் கண்ணும்வாயும்
 பிதிரோளிய கனல்பிறங்கப் பெருங்கயிலை
 மலையைநிலை பெயர்த்தஞான்று
 மதிலளகைக் கிறைமுரல மலரடியோன்
 றூன்றிமறை பாடவாங்கே
 முதிரோளிய சுடர்நெடுவாள் முன்னீந்தான்
 வாய்ந்தபதி முதுகுன்றமே.

8

பூவார்போற் றவிசின்மிசை யிருந்தவனும்
 பூந்துழாய் புனைந்தமாலும்
 ஓவாது கமுகேன மாயுயர்ந்தாழ்ந்
 துறநாடி யுண்மைகாணாத்
 தேவாரும் திருவுருவன் சேருமலை
 சேமுநிலத்தை முடவந்த
 மூவாத முழங்கோலிநீர் கீழ்தாழ்
 மேலுயர்ந்த முதுகுன்றமே.

8

மேனியிற்சீ வரத்தாரும் விரிதருதட்
 டுடையாரும் விரவலாகா
 ஊனிகளா யுள்ளார்சோற் கொள்ளாது
 முள்ளுணர்ந்தங் குய்மின்றோண்டிர்

ஞானிகளா யுள்ளார்கள் நான்மறையை
முழுதுணர்ந்தைம் புலன்கள்சேற்று
மோனிகளாய் முனிச்சேல்வர் தனித்திருந்து
தவம்புரியு முதுகுன்றமே.

10

முழங்கோலிநீர் முத்தாறு வலஞ்சேய்யும்
முதுகுன்றத் திறையைமுவாப்
பழங்கிழமைப் பன்னிருபேர் படைத்துடைய
கழுமலமே பதியாக்கொண்டு
தழங்கேரிமுன் றோம்புதொழில் தமிழ்ஞான
சம்பந்தன் சமைத்தபாடல்
வழங்குமிசை கூடும்வகை பாடுமவர்
நீடுலகம் ஆள்வர்தாமே.

11

முத்துக்களை, வாரிக்கொழித்து, மலைவளம் கவர்ந்து,
கரைகளின் மருங்கினில் வீசி, சேந்தாமரைகள் முகைய
விழ்ந்து முகம்போலும், மலர்ந்து திகழ, வயல்களில்
தழுவிடும், நீர் சேறிந்த, மணிமுத்தாறு! வளம் திகழ வலஞ்
சேய்யும், வளம்பதி முதுகுன்றம், சேழு நிலத்தை முடியுற்ற,
ஊழிவேள்ளப் பேருக்கொலி நீர், கீழ்தாழ, மேலுயர்ந்த,
பழங்குன்றம். மோனிகளாய் முனிச்சேல்வர் தனித்திருந்து
தவம்புரியும் முதுகுன்றம். பொழிலில் சேன்று கனிகள்
உதிர்ந்திட மலர்களில் விரவிக் கயங்களில் தோய்ந்து,
வளங்கிளர்ந்து எழுந்தென்றல், முன்றிலிடைப் புகுந்
துலவும் குன்றம். முக்கனியின் சாறொழுகிச் சேறுலரா,
வளவயல் சூழ் விருத்தகிரி. முத்துக்களைக், கொழித்
தேடுத்துக், குறவர் சிறுமியர்கள் உலையில் இட்டு, வீளை
யாடும் சிற்றில் திகழ, முதுகுன்றம் இது. இங்குறையும்,
சிவனார் :

ஆறு சுவை, ஏழுஇசை, எட்டுக்குணம், விருப்பிற்
குரிய, வேதங்களாலும், அறியப்பெறுதவன், பளிங்கன்ன
மேனியன். உமையோருபாகன். சமயங்கள் ஆறினுக்கும்
உரிய, தனிமுதல் தலைவன். உமையோடும் வேடுவனாய்க்
காணிற்சென்று, அருச்சுனனோடு போர்செய்து, அவன்
போறை அளந்து பாசுபதம், அருளிஞேன். தனைமதியாத்
தக்கன் வேள்வியில், பிரமன் முதலியரைத் தண்டித்தோன்,
நோடியளவிற்புரமழித்தோன், தேவர் வேண்ட பிரமன்
தலை அறுத்தோன். ஆலின் கீழ் நால்வர்க்கு அறம்,
பொருள். வீடு, இன்பம் ஈதேன், அருளிஞேன். கயிலையைப்
பெயர்த்த இராவணனை, அடர்த்துப் பின் வாளும் ஈந்தோன்.
மால் பிரமன் காணாதபடித் தீப்பிழம்பாயினேன். தொண்
டர்கான், ஊனிகளாய அமணர், தேரர் சொற்கொள்ளாது.
இது கொண்டு உள்ளுணர்ந்து, உய்ம்மின், சம்பந்தன்
போற்றிய, பாடல் இவை. இதனை உரியதாகி, வழங்கும்
இசைகொண்டு பாடி, நீண்ட உலகினை ஆட்சி கொள்மின்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - கார்தாரம்

இராகம் - நவரோஸ்]

[தாளம் - ஆதி

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவா சிறியோம் பிழையைப் பொறுப்பாய் பேரியோனே
ஆவா வேன்றங் கடியார் தங்கட் கருள்செய்வாய்
ஒவா வுவரி கொள்ள வுயர்ந்தா யென்றேத்தி
முவா முனிவர் வணங்கும் கோயின் முதுகுன்றே. 1

எந்தை யீவனென் றிரவி முதலா இறைஞ்சுவார்
சிந்தையுள்ளே கோயிலாகத் திகழ்வானே
மந்தி யேறி யினமாய் மலர்கள் பலகொண்டு
முந்தித் தொழுது வணங்கும் கோயின் முதுகுன்றே. 2

நீடு மலரும் புனலுங்கொண்டு நிரந்தரம்
தேடும் அடியார் சிந்தை யுள்ளே திகழ்வாணைப்
பாடுங்குயிலின் அயலே கிள்ளை பயின்றேத்த
முடுஞ் சோலை முகில்தோய் கோயின் முதுகுன்றே. 3

தேரிந்த அடியார் சிவனே யென்று திசைதோறும்
குருந்த மலரும் குரவின் அலரும் கொண்டேந்தி
இருந்து நின்று இரவும் பகலும் எத்துஞ்சீர்
முரிந்து மேகம் தவழும் சோலை முதுகுன்றே. 4

வைத்த நிதியே மணியே யென்று வருந்தித்தம்
சித்தம் நெந்து சிவனே என்பார் சிந்தையார்
கோத்தார் சந்தும் குரவும் வாரிக் கோணர்ந்துந்து
முத்தா றுடைய முதல்வர் கோயில் முதுகுன்றே. 5

வம்பார் கொன்றை வன்னி மத்த மலர்தூவி
நம்பா என்ன நல்கும் பேருமா னுறைகோயில்
கோம்பார் குரவு கொகுடி முல்லை குவிந்தேங்கும்
மோயம்பார் சோலை வண்டு பாடு முதுகுன்றே. 6

* * * *

வாசங் கமழும் பொழில்சூழ்இலங்கை வாழ்வேந்தை
நாசம் செய்த நங்கள் பேருமான் அமர்கோயில்
பூசைசெய்து அடியார் நின்று புகழ்ந்தேத்த
மூசி வண்டு பாடுஞ் சோலை முதுகுன்றே. 8

அல்லி மலர்மேல் அயனும் அரவின் அணையானும்
சோல்லிப் பரவித் தோடர வொண்ணாச் சோதியூர்
கோல்லை வேடர் கூடிநின்று கும்பிட
முல்லை அயலே முறுவல் செய்யு முதுகுன்றே. 9

கருகு முடலார் கஞ்சியுண்டு கடுவேதின்று
உருகு சிந்தை யில்லார்க்கயலான்உறைகோயில்
திருகல் வேய்கள் சிறிதே வளையச் சிறுமந்தி
முருகின் பணைமே லிருந்து நடஞ்சேய் முதுகுன்றே. 10

அறையார் கடல்தழ்அந்தண் காழிச் சம்பந்தன்
முறைடால்முனிவர் வணங்கும் கோயில் முதுகுன்றைக்
குறையாப் பனுவல் கூடிப் பாட வல்லார்கள்
பிறையார் சடையேம் பேருமான் கழல்கள் பிரியாரே. 11

முவாத முனிவர் வணங்குகின்ற கோயில் முதுகுன்றில்
மந்திகளும் இனமலர் கொண்டு முந்தித் தோழுது வணங்கிடும்.
குயில்களின் பாடல் கேட்டு, அயலில் கிள்ளைகளும் அதனைப்
பயின்றிடும், சோலையிசை முகில்கள் தோய்ந்து உலவிடும்.
முரிந்தன இரிந்து தவழ்ந்திடும். கிளைகள் மலிந்த குராமரங்க
ளோடு கொகுடி முல்லை குவிந்து, சேறிந்த சோலையிடைத்
தேனுண்டு வண்டுகள் இசைபாடும். கொல்லையில் வேடர்கள்
கும்பிடுவர். அயலில் சேறிந்த அரும்புடை முல்லைகள், அது
கண்டு நகைப்பனபோலும் திகழ்ந்திடும். அகிற்கிளை மேலிருந்து
மந்திகள், அருகே வளைந்து வந்துறும் முங்கிலில் தாவி, நடம்
புரியும். இங்கு மேவி இடம் கொண்டுறையும் சிவன் ; மலரும்
புனலும் கொண்டு தேடும் அடியார். எந்தை இவன் என்று
இறைஞ்சுவார். தேடிவைத்த நிதி மணி என்று சித்தம் நைந்
துகூசிச் சிவனே என்பார். அவர்களது சிந்தை கோயிலாக்
கொண்டு திகழ்வோன். மலர் தூவி யேத்தி நம்பா என்றிடு
வார்க்கு நலம் பலவும் நல்கிடுவோன். இலங்கை மன்னன்
வலிமையினை நாசம் செய்தோன். மாலும் பிரமனும் நாமம்
சொல்லித் தோடரவோண்ணுச் சோதி, உருகும் சிந்தை
பேருத அமனோடு தேரர்க்கு அயலான். தேவா! நீ பேரியாய்.
ஆ! வா என்று அடியர்க்கு அருள்புரிவாய். சிறியோம்

பிழை போறுத்து அருளிடுவாயாக என்று காழிச் சம்பந்தன்
போற்றிய இக் குறையாப் பணுவல் கோண்டு கூடிப் பாட
வல்லார் பேருமான் கழல் பிரியார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - கோல்லி

இராகம் - நவரோஸ்]

[தாளம் - சாபு

திருச்சிற்றம்பலம்

வண்ணமா மலர்கோடு வானவர் வழிபட
அண்ணலா ராயிழை யாளோடும் அமர்விடம்
விண்ணின்மா மழைபோழிந் திழியவேள் ளருவிசேர்
திண்ணிலார் புறவணி திருமுது குன்றமே. 1

வேறியுலாங் கொன்றையந் தாரினான் மேதகு
போறியுலாம் அரவசைத் தாடியோர் புண்ணியன்
மறியுலாங் கையினான் மங்கையோ டமர்விடம்
சேறியுளார் புறவணி திருமுது குன்றமே. 2

ஏறினார் விடைமிசை இமையவர் தோழவுமை
கூறனார் கொல்புலித் தோலினார் மேனிமேல்
நீறனார் நிறைபுனற் சடையனார் நிகழ்விடம்
தேறலார் போழிலணி திருமுது குன்றமே. 3

உரையினு ருறுபோரு ளாயினான் உமையோடும்
விரையினார் கொன்றைசேர் சடையினார் மேவிடம்
உரையினு ரோலியேன வோங்குமுத் தாறுமோய்த்
திரையினு ரேறிபுனல் திருமுது குன்றமே. 4

கடியவா யினகுரல் களிற்றினைப் பிளிறுவோர்
இடியவேங் குரலினோ டாளிசேன் றிடுநேறி
வடியவாய் மழுவினன் மங்கையோ டமர்விடம்
சேடியதார் புறவணி திருமுது குன்றமே. 5

கானமார் கரியினீ ரூரிவையார் பேரியதோர்
வானமார் மதியினோ டரவந்தா மருவிடம்
ஊனமா யினபிணி யவைகெடுத் துமையோடும்
தேனமார் பொழிலணி திருமுது குன்றமே. 6

மஞ்சர்தா மலர்கோடு வானவர் வணங்கிட
வேஞ்சோலார் வேடரோ டாடவர் விரும்பவே
அஞ்சோலா ளுமையோடும் அமர்விட மணிகலைச்
சேஞ்சோலார் பயில்தரு திருமுது குன்றமே. 7

காரினு ரமர்தருங் கயிலைநன் மலையினை
ஏரினார் முடியிரா வண்ணெடுத் தானிற
வாரினார் முலையோடும் மன்னினார் மருவிடம்
சீரினார் திகழ்தரும் திருமுது குன்றமே. 8

ஆடினார் கானகத் தருமறை யின்போருள்
பாடினார் பலபுகழ்ப் பரமனா ரிணையடி
ஏடினார் மலர்மிசை அயனுமா லிருவரும்
தேடினா ரறிவோனார் திருமுது குன்றமே. 9

மாசுமேய் துசுகோண் டுழல்சமண் சாக்கியர்
பேசுமேய் யுளவல்ல பேணுவீர் காணுமின்
வாசமார் தருபோழில் வண்டினம் இசைசேயத்
தேசமார் புகழ்மிகும் திருமுது குன்றமே. 10

திண்ணினார் புறவணி திருமுது குன்றரை
 நண்ணினான் காழியுண் ஞானசம் பந்தன்சோல்
 எண்ணினு னீரைந்து மாலையு மியலுமாப்
 பண்ணினுற் பாடுவார்க் கில்லையாம் பாவமே

11

திருமுதுகுன்றமிது: மறை பொழிய அருவி வேள்ளம் சாரும்
 திண்ணிய புறவங்களை உடையது. வண்டுகள் இசைபாடும்
 தேன் செறிந்த மலர்ப்போழிலாற் சூழ்வுண்டது. ஒங்கிய ஒலி
 கொண்டு அலையேறியும் நீர் செறிந்த முத்தாற்று வளத்தது.
 செம்மையருள் கலைச்சோல்லவர் பயில்வினையுடையது.
 மேலோர் விளக்கம் திகழ்ந்திடுவது. தேசங்களிற் புகழ்
 மிக்கது. இங்கு இடங்கொண்டுறையும் சிவன்: மலர்கொண்டு
 வானவர் வழிபட, கடுஞ்சோலார் வேடங்கொண்ட மேய்த்தவர்
 ஆடவர். (அலது கடுஞ்சோல்லுடை வேடுவர் ஆடவர்).
 யாவரும் விரும்பிட உமையோடும் இருந்தோன். புலியதன்ன
 கங்கை மதியணி திருச்சடையன். கொன்றையணிந்த
 தலைவன். அரவசைத்தோன். ஆடல்புரிவோன். இராவணனை
 அடர்த்தோன். மறை பாடிக் கானிடை ஆடுவோன். அயனோடு
 மால் தேட அனலாதி நீண்டோன். உரையினார்க்கு உறு
 பொருளாயவன். அமணர் சாக்கியர் சொற்கள் மெய்யல்ல.
 மெய்ம்மையைப் பேணுவீர்; இது காண்மின். பாவங்கள்
 இல்லையதாகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு

முதுகுன்றம் கண்டு வலம் வருவாராகிக் குறிஞ்சி
 பாடிக் கோயிலில் நண்ணிய பிள்ளையார். பெருமான் சேவடி
 யில் திளைத்த அன்புமீதூரப் பணிந்தேழுந்து, திருமுன்
 பாடியருளியது இப் பதிகம்.

திருமுக்கள் பண் - சாதாரி

இராகம் - பந்துவராளி]

[தாளம் - ஆதி

திருச்சிற்றம்பலம்

முரசதிர்ந்தெழுதருமுன்குன்றமேவிய
 பரசமர்படையுடையீரே
 பரசமர்படையுடையீருமைப்பரவுவார்
 அரசர்களுலகிலாவாரே.

1

மோய்குழலாளோடுமுதுகுன்றமேவிய
 பையரவம்மசைத்தீரே
 பையரவம்மசைத்தீருமைப்பாடுவார்
 நைவிலர்நாடோறுநலமே.

2

முழுவமர்பொழிலணிமுதுகுன்றமேவிய
 மழவிடையதுவுடையீரே
 மழவிடையதுவுடையீருமைவாழ்த்துவார்
 பழியோடுபகையில்தாமே.

3

முருகமர்பொழிலணிமுதுகுன்றமேவிய
 உருவமர்சடைமுடியீரே
 உருவமர்சடைமுடியீருமையோதுவார்
 திருவோடுதேசினர்தாமே.

4, 5, 6, 7

முத்திதருமுயர்முதுகுன்றமேவிய
 பத்துமுடியடர்த்தீரே
 பத்துமுடியடர்த்தீருமைப்பாடுவார்
 சித்தநல்லவ்வடியாரே.

8

முயன்றவர் அருள்பெறுமுதுகுன்றமேவியன்
 றியன்றவரறிவரியீரே
 இயன்றவரறிவரியீருமையேத்துவார்
 பயன்தலைநிற்பவர்தாமே.

9

மோட்டலர்போழிலணிமுதுகுன்றமேவிய
 கட்டமண்டேரைக்காய்ந்தீரே
 கட்டமண்டேரைக்காய்ந்தீருமைக்கருதுவார்
 சிட்டர்கள் சீர்பெறுவாரே.

10

முடியசோலைதும்முதுகுன்றத்தீசனை
 நாடியஞானசம்பந்தன்
 நாடியஞானசம்பந்தனசெந்தமிழ்
 பாடியஅவர்பழியிலரே.

11

முரசுகளுடன் முழவோசை திகழும். மோட்டலர்ந்து
 மணநாறும். மலர்ச்சோலை துழும். முயன்றவர்க்கு அருள்
 தரும். முத்திதரும். முதுகுன்றம் மேவிய சிவனே! பரசுப்
 படையீர், பாம்பினைதரித்தீர். இடபம் உடையீர், திகழும் சடை
 யீர், சித்தம்நன்குற்ற நல்லடியர் உம்மைப்பாடுவார். பரவுவார்.
 துன்பிலார். பழியோடு பகையிலராவார். உற்றிடுவார் அரச
 ராவார், திருவுடைத் தேசுறுவார். ஏத்திடுவோரே தலையாய
 பயன் கொள்வார். கருதிடுவோர் சிட்டராகிச் சிறப்பெலாம்
 உற்றிடுவார். இதனை நாடிய ஞானசம்பந்தன் அருள் தமிழ்
 இது. பாடிய அடியவர் பழியிலராவர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

திருப்பதிகம்

பதிக வரலாறு

பைஞ்ஞிலியைப் பணிந்து, அண்ணாமலை தோழச்
சேல்வாராகி இங்கு உற்ற வாகீசர் ; உள்ளருகும் சிந்தை
யில் நேசமிக, கனகக்குன்று எம் குருமணியை இதுகாறும்
அறியாது திகைத்தேனே எனப் போற்றிப், பாடியது இது.

பண் - திருத்தாண்டகம்

இராகம் - அரிகாம்போதி

திருச்சிற்றம்பலம்

கருமணியைக்கனகத்தின்குன்றோப்பாளைக்
கருதுவார்க்காற்றவேளியான்றன்னைக்
குருமணியைக்கோளரவம்ஆட்டுவாளைக்
கோல்வேங்கைஅதளாளைக்கோவணவன்தன்னை
அருமணியைஅடைந்தவர்கட்கமுதோப்பாளை
ஆனஞ்சுமாயையநான்பயம்புக்கத்
திருமணியைத்திருமுதுகுன்றுடையான்றன்னைத்
தீவினையேனறியாதேதிகைத்தவாறே.

1

காரோளியகண்டத்தேம்கடவுள்தன்னைக்
காபாலிகட்டங்கமேந்தினுனைப்
பாரோளியைவிண்ணோளியைப்பாதாளத்தாளைப்
பான்மதியஞ்சூடியோர்பண்பன்தன்னைப்

பேரோளியைப்பேண்பாகம்வைத்தான் தன்னைப்
 பேணுவார்தம்வினையைப்பேணிவாங்கும்
 சீரோளியைத்திருமுதுகுன்றுடையான் தன்னைத்
 தீவினையேன்றியாதேதிகைத்தவாறே.

2

எத்திசையும்வானவர்கள் தொழநின்றனை
 ஏறுர்ந்தபேம்மானையேம்மானேன்று
 பத்தனாய்ப்பணிந்தடியேன்றனைப்பன்னுட்
 பாமாலைபாடப்பயில்வித்தானை
 முத்தினையேன்மணியைமாணிக்கத்தை
 முளைத்தெழுந்தசேம்பவளக்கொழுந்தொப்பானைச்
 சித்தனையேன்றிருமுதுகுன்றுடையான் தன்னைத்
 தீவினையேன்றியாதேதிகைத்தவாறே.

3

ஊன்கருவின்உண்ணின்றசோதியானை
 யுத்தமனைப்பத்தர்மனம்குடிகொண்டானைக்
 கான் திரிந்துகாண்டபமேந்தினானைக்
 கார்மேகமிடற்றானைக்கனலைக்காற்றைத்
 தான்தேரிந்தங்கடியேனை ஆளாக்கொண்டு
 தன்னுடையதிருவடியேன்தலைமேல்வைத்த
 தீன்கரும்பைத்திருமுதுகுன்றுடையான்றனைத்
 தீவினையேன்றியாதேதிகைத்தவாறே.

4

தக்கனதுபெருவேள்விதகர்த்தானாகித்
 தாமரையானுன்முகனுந்தானேயாகி
 மிக்கதொருதீவளிநீராகாசமாய்
 மேலுலகுக்கப்பாலாயிப்பாலானை

யக்கிளேடுமுத்தீனையும் அணிந்துதொண்டர்க்
கங்கங்கே அறுசமயமாகின்ற
திக்கினையென்றிருமுதுகுன்றுடையான்தன்னைத்
தீவினையென்றியாதேதிகைத்தவாறே.

5

புகழோளியைப்புரமேரித்தபுனிதன்தன்னைப்
பொன்போதிந்தமேனியனைப்புராணன்தன்னை
விழவோலியுமவிண்ணோளியும் ஆனன்தன்னை
வேண்காடுமேவியவிகிர்தன்தன்னைக்
கழலோலியும் கைவளையும் ஆர்ப்ப ஆர்ப்பக்
கடைதோறும் இடுபிச்சைக்கென்றுசெல்லும்
திகழோளியைத்திருமுதுகுன்றுடையான்தன்னைத்
தீவினையென்றியாதேதிகைத்தவாறே.

6

போர்த்தானையின்னுரிதோல்பொங்கப்பொங்கப்
புலியதளையுடையாகத்திரிவான்தன்னைக்
காத்தானைஐம்புலனும்புரங்கண்முன்றும்
காலனையும் குரைகழலாற்காய்ந்தான்தன்னை
மாத்தாடிப்பத்தராய்வணங்கும்தொண்டர்
வல்வினைவேரறும்வண்ணம்மருந்துமாகித்
தீர்த்தானைத்திருமுதுகுன்றுடையான்தன்னைத்
தீவினையென்றியாதேதிகைத்தவாறே.

7

துறவாதேயாக்கைதுறந்தான்றன்னைச்
சோதிமுழுமுதலாய்நின்றன்தன்னைப்
பிறவாதேயெய்வுயிர்க்குந்தானேயாகிப்
பெண்ணிளோடாணுருவாய்நின்றன்தன்னை

மறவாதேதன் திறமேவாழ்த்தும்தொண்டர்
 மனத்தகத்தே அனவரதமன்னிநின்ற
 திறலானைத்திருமுதுகுன்றுடையான்தன்னைத்
 தீவினையேன்றியாதேதிகைத்தவாறே.

8

பொற்றூணைப்புலாநூறுகபாலமேந்திப்
 புவலோகமெல்லாமுழிதந்தானை
 முற்றுதவேண்டிங்கட்கண்ணியானை
 முழுமுதலாய்முவுலகுமுடிவொன்றில்லாக்
 கற்றூணைக்காளத்திமலையான்றன்னைக்
 கருதாதார்புரமுன்றுமேரியஅம்பாற்
 சேற்றூணைத்திருமுதுகுன்றுடையான்தன்னைத்
 தீவினையேன்றியாதேதிகைத்தவாறே.

9

இகழ்ந்தானையிருபதுதோள்நெரியவூன்றி
 எழுநரம்பினிசைபாடஇனிதுகேட்டுப்
 புகழ்ந்தானைப்பூந்துருத்திமேயான்தன்னைப்
 புண்ணியனைவிண்ணவர்கள்நிதியந்தன்னை
 மகிழ்ந்தானைமலைமகளோர்பாகம்வைத்து
 வளர்மதியஞ்சடைவைத்துமாலோர்பாகம்
 திகழ்ந்தானைத்திருமுதுகுன்றுடையான்தன்னைத்
 தீவினையேன்றியாதேதிகைத்தவாறே.

10

முதுகுன்றுடைச்சிவன்; மேலுலகம். அதற்கு அப்பாலும்
 எப்பாலும் விரவித் திக்காகி நின்ற திறலோன். முவுலகும்
 சென்று விரவி முடிவில்லாக் கற்றூணாய் நின்று திகழ்ந்தோன்.
 ஊனாகி உயிராகிக் கருவாகி அவை விளங்க. அதனுட் சோதி
 யாகி நின்றோன். வேளூர் எறும்பியூரோடு இங்கு இருந்து

எம்மைப் பன்னாட் பாமாலை பாடப் பயில்வித்தோன். வேண்காடு, காளத்தி, பூந்துருத்தி மகிழும் விகிர்தன். அனவரதம் மறவாது திறம் போற்றும் தொண்டர் மனம் மன்னிநின்றோன். பேண்ணோடு ஆணாகி எவ்வுயிர்க்கும் துணையாகி நின்றோன். பத்தராய் வணங்கிடும் மாத்துடைத் தொண்டர் வினையறுக்கும் மருந்தாயவன். சமயங்கள் ஆறும் தானே ஆய முதல்வன். அடைந்தார்க்கு அமுது, கருதுவார்க்கு எளியான். மறைக்காட்டும் இருந்தருள்வோன் புலியதன் ஆடையான். உமை போருபாகம் கொண்ட கனக்குன்றன் மேனியான். மதியணிந்த சென்னியான். நீலநிறக் கண்டன். கட்டங்கம் கொண்ட கையான். ஏறுர்ந்த பேம்மான், பேரோளி பாரோளி கருமணி முதது மணி மாணிக்கம் பவளம் சித்து கனல் காற்று தீ நீர் வான் புகழ் விழவோலி விண்ணோலியாவும் ஆய முதல்வன். காலனைக் காய்ந்தோன். புரமேரித்தோன். கடைதோறும் பலியேற்றிடுவோன். காண்டபம் தாங்கிக் கானில் சென்றோன். ஆனைந்து ஆடுவோன். தக்கன் வேள்வி தகர்த்தோன். படைத்தோனும் தானாய் பண்பன். கபாலம் ஏந்திப் புவலோகம் எல்லாம் உழிதர்வோன். யான் அபயம் புகுந்தி— ஏற்றருளிய திருமணி அடியேனைத் தேரிந்து வந்து தலைமிசைத் திருவடி வைத்து ஆளாக்கொண்ட அருமைக் குருமணி. பேணுவார் வினைகளை (அவ்வினைகளால் துன்புறுதபடிப் பாதுகாத்துப்) பேணிவாங்கும் சீரோளியாய்த் திகழ்வோன். அவனை அறியாமைக்கு முலமாய் நின்றது தீவினை. அதனை உடைமைபற்றி அறியாது திகைத்தேன். என்னே அறியாமை; திகைப்பின்றி உறுதிகொண்டு, பற்றி நின்று வருத்திடுகின்ற வினையின் நீங்கிடப் பேணிடுவான். அவனைப் பேணி இன்புறல் பயனும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

திருப்பதிகங்கள்

பதிக வரலாறு

இங்குறை இறைவர் அருள்வழிப்பேற்று, முத்தாற்றிட்ட பசும் போன்னை, அருர்க் கமலாலயத்தில் பெறுவாராகிப் பரவையாரோடு அங்கு நண்ணிய சுந்தரர், தேடிக் கைவராமைகண்டு, அதனை அருளவேண்டிப் பாடியது இத் திருப்பதிகம்.

பண் - நட் டராகம்

இராகம் - பந்துவராளி]

[தாளம் ருபகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

போன்செய்த மேனியினீர் புலித்தோலை யரைக்கசைத்தீர்
முன்செய்த முவையிலும் எரித்தீர்முது குன்றமர்ந்தீர்
மின்செய்த நுண்ணிபையாள் பரவையிவள்தன்முகப்பே
என்செய்த வாறடிகேள் அடியேனிட் டளங்கேடவே. 1

உம்பரும் வானவரும் உடனேநிற்க வேயெனக்குச்
சேம்போனைத் தந்தருளித் திகழும்முது குன்றமர்ந்தீர்
வம்பம ருங்குழலாள் பரவையிவள் வாடுகின்றாள்
எம்பேரு மானருளீர் அடியேனிட் டளங்கேடவே. 2

பத்தா பத்தர்களுக் கருள்செய்யும் பரம்பரனே
முத்தா முக்கணனே முதுகுன்றம் அமர்ந்தவனே
மைத்தா ருந்தடங்கண் பரவையிவள் வாடாமே
அத்தா தந்தருளாய் அடியேனிட் டளங்கேடவே. 3

மங்கையோர் கூறமர்ந்தீர் மறைநான்கும் விரித்துகந்தீர்
 திங்கள் சடைக்கணிந்தீர் திகழும்முது குன்றமர்ந்தீர்
 கோங்கைநல் லாள்பரவை குணங்கொண் டிருந்தாள்
 முகப்பே

அங்கண னேஅருளாய் அடியேனிட் டளங்கேடவே. 4

மையா ரும்மிடற்றாய் மருவார்புர முன்றோரித்த
 சேய்யார் மேனியனே திகழும்முது குன்றமர்ந்தாய்
 பையா ரும்அரவே ரல்குலாளிவள் வாடுகின்றாள்
 ஐயா தந்தருளாய் அடியேனிட் டளங்கேடவே. 5

நேடியான் நான்முகனும் இரவியோடும் இந்திரனும்
 முடியால் வந்திறைஞ்சு முதுகுன்றம் அமர்ந்தவனே
 படியா ரும்இயலாள் பரவையிவள் தன்முகப்பே
 அடிகேள் தந்தருளிர் அடியேனிட் டளங்கேடவே. 6

கோந்தண வும்போழில்தும் குளிர்மாமதில் மாளிகைமேல்
 வந்தண வும்மதிசேர் சடைமாமுது குன்றுடையாய்
 பந்தண வும்விரலாள் பரவையிவள் தன்முகப்பே
 அந்தண னேஅருளாய் அடியேனிட் டளங்கேடவே. 7

பரசா ருங்கரவா பதினேண்கண முஞ்சூழ
 முரசார் வந்ததீர முதுகுன்றம் அமர்ந்தவனே
 விரைசே ருங்குழலாள் பரவையிவள் தன்முகப்பே
 அரசே தந்தருளாய் அடியேனிட் டளங்கேடவே. 8

ஏத்தா திருந்தறியேன் இமையோர்தனி நாயகனே
 முத்தா யுலகுக்கெல்லாம் முதுகுன்றம் அமர்ந்தவனே
 பூத்தா ருங்குழலாள் பரவையிவள் தன்முகப்பே
 கூத்தா தந்தருளாய் கோடியேனிட் டளங்கேடவே. 9

பிறையா ருஞ்சடையேம் பேருமானரு ளாயேன்று
முறையால் வந்தமரர் வணங்கும்முது குன்றர்தம்மை
மறையார் தங்குரிசில் வயல்நாவலா ருரன்சோன்ன
இறையார் பாடல்வல்லார்க் கேளிதாம்சிவ லோகமதே.

பதினேண்கணம் புடைசூழ முாசதிரத்; திருமால் நான்
முகன், இரவி, இந்திரன் முதலியோர் தலைவணங்கித் தாழ்ந்
திறைஞ்ச. உமையோரு கூறனாகி இருந்தருளினீர். திங்கள்
சடைக்கணிந்தீர். முக்கண்மூர்த்தி: மறை நான்கும் விரித்
துகந்தீர், அடங்கார் புரமேரித்தீர், பரசுதிகழ் கரமுடையீர்,
உலகுக்கேலாம் முன்னவனாகி முதுகுன்றம் உறைந்துற்றீர்,
உம்பரும் வானவரும் உடனிருந்தருள எனக்குச் சேம்போன்
னைத் தந்தருளினீர். பத்தர்கட்கு அருள்செய்யும் பரம்பரனே.
உன்னையே வழிபடுபவன் அடியேன். எத்திடாது இருந்தறி
யேன். இமையோர் நாயகா. புலியதளாடைப் போன்மேனிக்
கூத்தா, எம்தலைவா, நுண்ணிடை மலர்க்குழல் மையரிக்கண்
னுடைக் கொங்கைநல்லான். பரவை! உலகம் போற்றும்
இயல்பினான், வருந்துகின்றான். இறைவா! இவன் காண
என்னகாரியம் செய்தருளினீர்; உன் திருமுன் முத்தாற்றில்
விடுத்திட்ட போன்னைப், பரவை இவன் பேற அடியேம் துன்பங்
கேட அருள்வீராக.

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு

கூடலையாற்றார் வணங்கி வழியறிந்து வலஞ்செய்து
வந்துறுவார் சுந்தரர், இங்குற்றுப் போருள் வேண்டும்
குறிப்போடு அன்புமீதூரப் போற்றியது இத் திருப்பதிகம்.

பண் - கொல்லிக்கெளவாணம்

இராகம் - நவரோஸ்]

[தாளம் - ஜெம்பை

திருச்சிற்றம்பலம்

நஞ்சி யிடையின்று நாணையென் றும்மை நச்சுவார்
துஞ்சி யிட்டாற்பின் னைச்செய்வ தேன்னடிகேள்சோலீர்
பஞ்சி யிடப்புட்டில் கீறு மோபணி யீரருள்
முஞ்சி யிடைச்சங்க மார்க்குஞ் சீர்முது குன்றரே. 1

ஏரிக் கனகக் கமல மலரன்ன சேவடி
ஊரித் தனையுந் திரிந்தக் காலவை நோங்கோலோ
வாரிக் கட்சென்று வளைக்கப் பட்டு வருந்திப்போய்
முரிக் களிற்று முழக்க ருமுது குன்றரே. 2

தோண்டர்கள் பாட விண்ணோர்க ளேத்த வழிதர்வீர்
பண்டகந் தோறும் பலிக்குச் செல்வது பான்மையே
கண்டகர் வாளிகள் வில்லி கன்புறங் காக்குஞ்சீர்
மோண்டகை வேள்வி முழக்க ருமுது குன்றரே. 3

இளைப்பறி யீர்இம்மை யேத்துவார்க் கம்மைசெய்வதென்
விளைப்பறி யாதவேங் கால னையீர் வீட்டினீர்
அளைப்பிரி யாஅர வல்து லாளோடு கங்கைசேர்
முளைப்பிறைச் சென்னிச் சடைமு டிமுது குன்றரே. 4

ஆடி அசைந்தடி யாரு நீரும் அகந்தோறும்
பாடிப் படைத்த போருளே லாமுமை யாளுக்கோ
மாட மதிலணி கோபு ரமணி மண்டபம்
முடி முகில்தவழ் சோலை சூழ்முது குன்றரே. 5

இழைவளர் நுண்ணிடை மங்கை யோடிடு காட்டிடைக்
குழைவளர் காதுகள் மோத நின்று குனிப்பதே
மழைவள நும்நெடுங் கோட்டி டைமத யானைகள்
முழைவள ராளி முழக்க ருமுது குன்றரே. 6

சேன்றி லிடைச்சே டிநாய் குரைக்கச் செடிச்சிகள்
மன்றி லிடைப்பலி தேரப் போவது வாழ்க்கையே
குன்றி லிடைக்களி ருளி கொள்ளக் குறத்திகள்
முன்றி லிடைப்பிடி கன்றி டும்முது குன்றரே. 7

அந்தி திரிந்தடி யாரு நீரும் அகந்தோறும்
சந்திகள் தோறும் பலிக்குச் செல்வது தக்கதே
மந்தி கடுவனுக் குண்பழ நாடி மலைப்புறம்
முந்தி அடிதொழ நின்று சீர்முது குன்றரே. 8

செட்டினின் காதலி ஊர்கள் தோறும் அறஞ்சேய
அட்டுமின் சில்பலிக் கென்ற கங்கடை நிற்பதே
பட்டிவேள் னேறுகந் தேறு வீர்பரி சென்கோலோ
முட்டி யடிதொழ நின்று சீர்முது குன்றரே. 9

எத்திசை யுந்திரிந் தேற்றக் கால்பிற ரேன்சோலார்
பத்தியி னுலிடு வாரி டைப்பலி கொள்மினோ
எத்திசை யுந்திரை யேற மோதிக் கரைகள்மேல்
முத்திமுத் தாறு வலஞ்சே யும்முது குன்றரே. 10

முத்திமுத் தாறு வலஞ்சே யும்முது குன்றரைப்
பித்தனோப் பாணடித் தோண்ட னூரன் பிதற்றிவை
தத்துவ ஞானிக ளாயி னார்தடு மாற்றிலார்
எத்தவத் தோர்களும் ஏத்து வார்க்கிட ரில்லையே. 11

யானை சிங்கங்களின் முழக்கருத. குறத்திகள் கன்றுகளை முன்றிலில் ஈனுகின்ற, முதுகுன்றம், சங்கம் ஆர்க்கும் வேள்வீ திகழும் விசுவத்திரி. மண்டபங்களோடு கோபுரங்களை முடி முகில் தவழும் சோலை திகழும், திரையேற வலஞ்செய்து முத்தியளிக்கும் முத்தாறு வலஞ்செய்யும், உண்ணுதற்குப் பழம் தேடிச் சென்ற மந்திகள் மலைப்புறத்தே மலர்கோண்டு முந்தி அடிவணங்கும் முதுகுன்றம். சிவனே: உமையோரு கூறனாகி இங்கிருந்தீர், நின் காதலி ஊர்தோறும் அறம் புரிவாளாயினாள், நீர் அகந்தோறும் வட்டுமின் பலியென்று வாசலில் நிற்பது போருந்துமோ? அடியாரோடும் ஆடிப்பாடி அகந்தோறும் சேவடி நோந்திடச் சென்று தேடிப் படைத்த போருளேலாம் உமையவளுக்கோ? நாய்கள் குரைத்திடச் செட்டிச்சிகள் வாசலிற் பலிதேர்வதும் ஒரு வாழ்க்கையோ? இது உமக்குத் தக்கதாமோ? தோண்டார்கள் விண்ணவர் ஏத்திடத் திரிதர்வீர்; இது பான்மையோ? வளர்குழை காதில் அசைந்தாட உமைகாண வெங்கானில் குளிப்பதோ உமது தொழில்? கங்கை மதி தரித்த திருச்சடையீர்! இப்படி எத் திசையும் திரிந்து பிச்சையேற்றால் பிறர் என்சோல்லமாட்டார்; ஆயினும் அன்போடு இடுவாரிடத்தாவது அதனைக்கோண் மின். வினைவு இன்னதென்று அறியாத காலனை வீட்டினீர். நீர் இளைப்பு இன்னதென்று அறியீர், முன்னின்று இம்மை ஏத்திவோர்க்கு அம்மையிற் செய்வது என்னை! உம்மை விரும்பி உற்றிவோர்க்கு உறும் பயனை இப்போதே பேறத் தருவதல்லாது வீணை இறந்தபின்னைச் செய்வது என்னுளது சோல்வீர்.

குறிப்பு:- மனைவி: ஊர்தோறும் அறம்வளர்க்கும்நாயகி. பேருமை: விண்ணவர் மண்ணவர் அடிதோழும் எவர்க்கும் நற்கதி அருள்நிதி. ஆற்றல்: காலனையும் வீட்டியது. தொழில்:

உமைகாணக் (ஐந்தொழில் புரிந்திட) குனித்திடுவது. ஏற்றிடுவது; பிச்சையோ? அடியரும் நீரும் தேடிப்படைத்த போருளோலாம் உமையவளுக்கோ? அவள் அறச்செல்வி. அடியேற்கு அருள்வீர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு

பசும்போன் பன்னீராயிரம் அருளிட்ட பழமலையார் முன்னின்ற நம்பி ஆரூர். நேசமிகுந்த சிந்தைகொண்டு போற்றிய நம்பித் திருப்பதிகம் இது.

நம்பியென்ற திருப்பதிகம்

பண் - தக்கேசி

இராகம் - காம்போதி]

[தாளம் - ஆதி

திருச்சிற்றம்பலம்

மேய்யைமுற்றப்போடி ப்பூசியோர்நம்பி

வேதநான்கும்விரித்தோதியோர்நம்பி

கையிலோர்வேண்மழுவேந்தியோர்நம்பி

கண்ணுமுன்றுடையாயோருநம்பி

சேய்யநம்பிசிறுசேஞ்சடைநம்பி

திரிபுரந்தீயெழுச்சேற்றதோர்வில்லால்

எய்தநம்பியென்னையாளுடைநம்பி

யேழுபிறப்பும்எங்கள்நம்பிகண்டாயே. 1

திங்கணம்பிமுடிமேலடியார்பால்

சிறந்தநம்பிபிறந்தவுயிர்க்கெல்லாம்

அங்கணம்பியருண்மால்விசும்பாளும்

அமரர்நம்பிசுமரன்முதற்றேவர்

தங்கள்நம்பிதவத்துக்கோருநம்பி
தாதையென்றுனசரண்பணிந்தேத்தும்
எங்கணம்பியென்னையாளுடைநம்பி
எழுபிறப்பும்எங்கள்நம்பிகண்டாயே. 2

வருந்தஅன்றுமதயானையுரித்த
வழக்குநம்பிமுழக்குங்கடனஞ்சம்
அருந்துநம்பிஅமார்க்கமுதீந்த
அருளேனம்பிபோருளால்வருநட்டம்
புரிந்தநம்பிபுரிநூலுடைநம்பி
போழுதும்விண்ணும்முழுதும்பலவாகி
இருந்தநம்பியென்னையாளுடைநம்பி
எழுபிறப்பும்எங்கள்நம்பிகண்டாயே. 3

ஊறுநம்பியமுதாவுயிர்க்கெல்லாம்
உரியநம்பிதேரியம்மறையங்கம்
ஊறுநம்பிமுனிவர்க்கருங்கூற்றைக்
குமைத்தநம்பிகுமையாப்புலனைந்தும்
சீறுநம்பிதிருவேள்ளடைநம்பி
சேங்கண்வேள்னைச்செழுங்கோட்டேருதேன்றும்
எறுநம்பியென்னையாளுடைநம்பி
எழுபிறப்பும்எங்கள்நம்பிகண்டாயே. 4

குற்றநம்பிகுறுகாரேயின்முன்றைக்
குலைத்தநம்பிசிலையாவரைகையிற்
பற்றுநம்பிபரமானந்தவேள்ளம்
பணிக்குநம்பியெனப்பாடுதலல்லால்

மற்றுநம்பியுனக்கென்செயவல்லேன்
 மதியிலேன்படுவேந்துயரெல்லாம்
 ஏற்றுநம்பியென்னையாளுடைநம்பி
 எழுபிறப்பும்எங்கள்நம்பிகண்டாயே.

5

அரித்தநம்பிஅடிகைதொழுவாரீநாய்
 ஆண்டநம்பிமுன்னையீண்டுலகங்கள்
 தெரித்தநம்பிஒருசேவுடைநம்பி
 சில்பலிக்கென்றசந்தோறுமேய்வேடம்
 தரித்தநம்பிசமயங்களினம்பி
 தக்கன்றன்வேள்விபுக்கன்றிமையோரை
 இரித்தநம்பியென்னையாளுடைநம்பி
 எழுபிறப்பும்எங்கள்நம்பிகண்டாயே.

6

பின்னைநம்பும்புயத்தானேடுமாலும்
 பிரமனுமேன்றிவார்நாடியுங்காணு
 உன்னைநம்பியொருவர்க்கேய்தலாமே
 உலகுநம்பியுரைசெய்யுமதல்லால்
 முன்னைநம்பிபின்னும்வார்சடைநம்பி
 முழுதிவையித்தனையும்தோகுத்தாண்ட
 தேன்னைநம்பியெம்பிரானாயநம்பி
 எழுபிறப்பும்எங்கள்நம்பிகண்டாயே.

7

சோல்லைநம்பிபோருளாய்நின்றநம்பி
 தோற்றமீறும்முதலாகியநம்பி
 வல்லைநம்பிஅடியார்க்கருள்செய்ய
 வருந்திநம்பியுனக்காட்செயகில்லார்

அல்லல்நம்பிபடுகின்றதேனாடி
 அணங்கோருபாகம்வைத்தேண்கணம்போற்ற
 இல்லநம்பியிடுபிச்சைகொள்ளம்பி
 எழுபிறப்புமளங்கள்நம்பிகண்டாயே. 8

காண்டுநம்பிகழற்சேவடியென்றும்
 கலந்துணைக்காதலித்தாட்செய்கிற்பாரை
 ஆண்டுநம்பியவர்முன்கதிசேர
 அருளுநம்பிகுருமாப்பிறைபாம்பைத்
 தீண்டுநம்பிசென்னியிற்கன்னிதங்கத்
 திருத்துநம்பிபோய்ச்சமண்போருளாகி
 யீண்டுநம்பிஇமையோர்தொழுநம்பி
 எழுபிறப்புமளங்கள்நம்பிகண்டாயே. 9

கரக்குநம்பிகசியாதவர்தம்மைக்
 கசிந்தவர்க்கிம்மையோடம்மையிலின்பம்
 பேருக்குநம்பிபேருகக்கருத்தா. 10

இத் திருப்பதிகம்: பாடல்தோறும் வரிகள்தோறும் நம்பி எனும் சொற்கொண்டு பழமலை நம்பியை, நம்பிப் பற்றிடுவார்க்குப் பரமானந்தவேள்ளமாயவன் அவன், என்று நாவலுர்நம்பி நம்பியை நம்பிட உணர்த்தியருள்கின்றது. மேனி முழுதும் திருநீற்றுப்போடியணிந்த நம்பி சிவனே; உலகய்ய வேதங்கள் அருளின. கண்முன்றுடையாய், யானையுரியாய், மணி நீல கண்டத்தாய், உலகினைப் படைத்தாய், பூதங்களாயினாய். எகுதேறும் சிவனே! புரமழித்தாய், காலனைக்குமைத்தாய், மெய்வேடந்தரித்தாய், சமயங்களின் நம்பி நீ! தக்கன் வேள்வியிற் சென்றிருந்த அமரர்களை இரித்தாய். அடியார்பாற் சிறந்தாய். நம்பிக் கைதொழுவார் வினைகளை அரித்திடுவாய்.

உயிர்க்கேலாம் ஒரு நம்பி நீ, பிரமன் மால் காண்புப் பேரியாய்
என்று நம்பிப் புகழ்வதல்லால் நின்னை எய்தவல்லார் உளரோ!
உன்னை நம்பி வந்துறும் அடியார்க்கு விரைந்து அருள்வாய்
நீ. அதனை உணர்ந்து உனக்கு ஆட்சேய்து அருளுறுது பலர்
அல்லற்படுவதேனோ! எழுபிறப்பும் என்னை ஆளுடைய
எங்கள் நம்பி, மதியிலேன் படுதுயரம் எற்றிடும் நம்பி.
பரமானந்தவேள்ளம் பணித்திடும் நம்பி. யென்று உன்னைப்
போற்றிப் பாடுவதல்லால் மற்று நான் என்செயவல்லேம்;
கண்டருள்வாய்,

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வான்வந்த தேவர்களும் மால்அயனோடு இந்திரனும்
கான்நின்று வற்றியும் புற்றேழுந்தும் காண்பரிய
தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போல் தலையளித்திட்டு
ஊன்வந்து உரோமங்கள் உள்ளே உயிர்ப்பெய்து
தேன்வந்த அமுதின் தேளிவின் ஒளிவந்த
வான்வந்த வாக்முலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிசைப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

சேம்போனே பவளக் குன்றமே நின்ற
திசைமுகன் மால்முதற் கூட்டத்து
அன்பரா னவர்கள் பருகும் ஆரமுதே
அத்தனே பித்தனே னுடைய
சம்புவே அணுவே தாணுவே சிவனே
சங்கரா சாட்டியக் குடியார்க்கு
இன்பனே எங்கும் ஒழிவற நிறைந்து
ஏழிருக்கையில் இருந்தவாறு இயம்பே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பல்லாண்டு

திருச்சிற்றம்பலம்

சேலும் கயலும் தினைக்கும் கண்ணார்
இளங்கோங்கையிற் சேங்குங்குமம்
போலும் போடியணி மார்புஇலங்கும் என்று
புண்ணியர் போற்றிசைப்ப

மாலும் அயனும் அறியார் நேறிதந்து
வந்தேன் மனத்தகத்தே
பாலும் அமுதமும் ஒத்துநின் றுணுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பெரியபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நாதர்பால் பொருள்தாம் வேண்டி
நண்ணிய வண்ணம் எல்லாம்
கோதறு மனத்துட் கொண்ட
குறிப்போடும் பரவும் போது
தாதவிழ் கொன்றை வேய்ந்தார்
தரஅருள் பெறுவார் சைவ
வேதியர் தலைவர் மீண்டும்
மெய்யில் வேண்போடி பாட.

வானநாயகர் திருமுதுகுன்றினை
வழிபட வலங்கொள்வார்
தூநறுந்தமிழ்ச் சொல்லிருக்குக்குறள்
துணைமலர் மொழிந்துஒத்தி
ஞானபோனகர் நம்பர்தம்கோயிலை
நண்ணியங்கு உள்புக்குத்
தேலைம்புதண் கொன்றையார்சேவடி
தினைத்தஅன்போடும் தாழ்ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகழ்

திருச்சிற்றம்பலம்

குடத்தாமரை யாமேன வேயிரு	
தனத்தார்மதி வாணுத லாரிருள்	
குழற்காடின மாமுகில் போன்முது	கலைமோதக்
குழக்கார் மயிலாமேன வேக்யல்	
விழித்தார்கர மேல்கோடு மாமுலை	
குடத்தியாழ்கிளி யாமேன வேகியில்	குரலோசை
படித்தார்மயி லாமேன வேநடை	
நெளிந்தார்பல காமுகர் வார்கலை	
பழிப்பாரவ ராசைசை மேல்கோடு	விலைமாதர்
படிக்கார்மின லாமேன வேநகை	
புரித்தார்பலர் வாயிதழ் சேர்போருள்	
பறிப்பார்பழி காரிகள் நாரிகள்	உறவாமோ
வடைத்தார்கட லோர்வலி ராவண	
குலத்தோடரி யோர்சர னார்சின	
மழித்தார்முகி லேய்நிற ராகவர்	மருகோனே
அறுத்தராய னார்தலை யேபுர	
மேரித்தாரதி லேபுல னாயிரு	
ரளித்தாருடல் பாதியி லேயுமை	யருள்பாலா
விடத்தாரசு ரர்பதி வேரற	
வடித்தாய்கதிர் வேல்கோடு சேவகம்	
வினைத்தாய்குடி வாழம ரோர்சிறை	மிடிதீர
விழித்தாமரை போலழ காகுற	
மகட்காவன னாவேன தாயுரை	
விருத்தாசலம் வாழ்மயில் வாகன	பெருமானே.
திருச்சிற்றம்பலம்	

உ

குருபாதம்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளிய

திருப்பதிகங்களின் கருத்துரை

பதிகம் 1 மத்தாவரை

1. கடலில் எழுந்த நஞ்சமுண்ட நீலகண்டன், சுடரோத்த வண்ணத்தான். சிவன்; உறையுமிடம், மலர் சந்தனம் குங்குமம்கொண்டுந்தி முத்தாறு வந்து, அடிபணிந்துறும் முதுகுன்றம் இது. சேன்றடைவோம்,

2. வடவால் நீழலில் தவக்கோலம் தாங்கி, அமர்ந்தருளும் சைவன் சிவன். உமையாளோடும் இனிதாக மன்னி, உறையும் இடம் - மேகம் இடித்திடச் சிங்கங்கள் குழிறுகின்ற முதுகுன்றம். இது, அடைந்து, பணிந்திடுவோம்,

உகிர் - நகம். எரிகண் - சிவந்தகண். அரி - சிங்கம், வளைவாள் - வாள்போலும் வளைந்த பற்கள்.

3. பந்தித்து நின்ற, பழவினை நீக்கி, உயிர்கட்கு அருளைப்பூரியும்; தலைவன். சிவன். அவன் உறைவிடம்! கதிரவனோடு மதியந்தவழும் பழமலை இது.

பசு - உயிர், பாசம் - ஆணவாதி மலம். வேதனை - துன்பம், தனை - கட்டு.

4. தேவர், தவத்தர், கின்னார், முவாத முனிவர்கள், தோழுது வழிபடச் சிவன் மகிழுமிடம், முதுகுன்றம், இது சேன்றடைவோம்,

5. தேவர்களும் அஞ்சிடக். கோடும் துன்பம் விளைத்த. அந்தகனைச் சூலத்தால் அழித்தோன். சிவன் உறைவிடம்; புகழ்கூறி. மலர்கோண்டு. விதிப்படி முனிவர்கள் வழிபடுகின்ற முதுகுன்றம் இது. சென்றடைவோம்.

6. இவ்வுலகில். இறவாத. மறவாத. மூவாத. முனிவர்கள் தோழுதுறும் முதுகுன்றம். அடைவோம். இங்குறை சிவனார்: வேடனாகி, குறையாத அருளை. விசயற்கு நல்கிய எம்பெருமான். பணிந்து அருளுறல் ஆம். எயினன் - வேடன் சிலை - வில்

7. தழலன்ன மேனி. மதியணிந்த திருச்சடை. ஊர்தி; இடபம். உடையோன் சிவன். அவன் உறைபுமிடம்; மாதரார் ஆடல் பாடல். இசை நடனம். முன்திகழத். திகழ்கின்ற விழா வோசை. மல்கிடும் சிறப்பினது. அடைந்து பணிந்திடுவோம். ஆடகசாலை - ஆடுகின்ற மேடை.

குறிப்பு:- விழாக்காலத்து ஆடல்பாடல் இசை நிகழ்ச்சி வழக்கினை உணர்த்துகிறது. இது.

8. செங்காந்தள் மிகை முங்கில்முத்துதிரும் போழில் வளம் சிறந்த திருமுதுகுன்று. இது; கயிலையை எடுத்த. இராவணனது. வாய்கள் பத்தும் அலறிடக் கண்ட சிவன் மகிழுமிடம். அடைவோம். வம்மின்.

9. முதுகுன்றம்: மேகம் நவழ் போழில்கள். முயல்கள் ஓடக் கண்ட கயலினங்கள் பாய்கின்ற நீர்நிறைந்த தடாகங்கள். தழ்ந்துறத் திகழ்வது. இங்குறை சிவன்! அயனும் மாலும். காணாதபடி. அனலாகி நீண்ட. வடிவுடைச் சேல்வன். அவனை அடைவோம். அதுவே பயனும்.

10. கரியகுழல் மடவார், குறிஞ்சிப்பண்பாடி. முருகன் பேருமை கூறி, வழிபடும் சிறப்புடைய முதுகுன்றம் இது. இங்கு. இடம் கோண்டு மகிழ் சிவன். அமணர் புத்தர்

களால் அறியப் பெறுதவன். மலை அரசன் மருகன். இடபக் கோடியான். அவனை அடைந்து பணிந்துறுவோம்.

11. முகில்சேர் முதுகுன்றரை. ஞானசம்பந்தன் போற்றிய. இணையிலாச் சிறப்புடைத். தமிழ்மலை, இசைகோண்டு, இதனைப்பாடவல்லார்களை, இடும்பையும், பாவமும், அடையாதகலும். இன்பம்பெருகும்.

பதிகம் 2 தேவராயும்

1. பார்முதற் பஞ்சபூதங்களாயும். திருமால், பிரமன் ஈசன். மூவராயும். முனரின் முதல்வனாயும். உள்ள ஒருவன். சிவன். உறையுமிடம் முதுகுன்றம் இது.

2. தேவர்க்கு ஓர் பற்றிடமாகி விண்முதற் பூதங்கள், சந்திரன். சூரியன். இயமானன். பெண், ஆண், உயிர். மால், பிரமன், வேதங்கள். யாவும் தானாகி, வேறாயும் நின்றோன், சிவன் மேவியுறையுமிடம். இம்முதுகுன்றம்.

3. திங்களும் பாம்பும் தரித்த சேன்னியன். உமை ஒரு பாகங்கொண்ட மேனியனாகி பிரமகபாலத்தில் பிச்சை யேற்றிடும். செல்வன், சினமிகுத்துத் தோன்றிய யானையுரிப் போர்வையான். சிவன்மேய இடம். முதுகுன்றிது.

4. ஊழிவேள்ளம்: அண்டர்களும். நிலைதடுமாற, உலகெல்லாம் முடியுற்றபோதும், தான் அழியாது உயர்ந்து நின்ற தோல்பதி, முதுகுன்றம் இங்குறையும், எந்தை சிவனார்; தன்னைப் போற்றிப் பாடும் பணி புரிவோர்க்கு, அருளிடுவோன்.

5. திங்களோடு. வன்னி. ஊமத்த மலர் அரவம், சேன்னியில் திகழத், தேவர்கள் திசையெலாம் நிறைந்து போற்றிட, மோந்தை, தக்கை, முழவம், ஒலித்திட. பேயுடன்

குனித்திட, பூதங்கள் பாடிட, உமையவள் காணத் தீயேந்தி, ஆடல் புரியோன், சிவன். அவன் மகிழுமிடம், முதுகுன்றிது.

6-7. சைவத்தவ வேடம், உளத்தே போருந்திடக் கோண்டு, புலன் அடக்கிச் சிந்தை யுடையராயுற்ற, அந்தணுளர்கட்கு, அறம் போருள் இன்பம் வீடு ஈதேன மோழிந்த திருவாயான். முக்கணன். முதல்வன். சிவனார் முதுகுன்றம், இது.

8. மாயங்களில் வல்ல, அசுரர்கள் தலைவன் இராவணன் தோள் நேரித்தோன். மாநடம் புரியும் மாண்புடையோன். பெண்மகிழும் திருமார்பன் சிவன், முனிவர்கள் பணிந்திட, மேவுமிடம்! முதுகுன்றம், இது.

9. மாலும் நான்முகனும், தேடிக்காணத் திருவுருவை. தேவர்கள், உள்ளத்தேகோள மாட்டாதவராயினார், ஆனாலும், இங்கு மலமற்ற, நீறணிந்த மேனி. மேய்யடியார்கள் மலர் இண்டைகட்டி, வழிபட்டு, நாமம் கோண்டு உகந்து, எப்போதும் ஏத்துதின்றனர், அத்தகையர்வரையவன் (வாயாணை - தோண்டர் வாக்கினுளான் என்னும் திருவாக்கானும் காண்க) சிவன். உறையுமிடம் இம்முதுகுன்றம்.

10. மான் ஏந்து திருக்கையான், விடம் உண்டகண்டன். உமையொருபாகன் சிவன். மிண்டர் அமணர் சோல்லை மேய்நேறி என்று மயங்காது. அச்சிவனை நித்தலும் கைதொழுமின். அவன் உறையுமிடம் இம் முதுகுன்றம். போற்றிப்பயனுறுமின்.

11. முனிவர் பலர் பணிந்துறும் முதுகுன்றைப் போற்றிப், பித்தர் வேடமே போருள் என்றருளும், பிரமபுரத் தலைவன் அருள் இவை.

பதிகம் 3 நின்றுமலர்

1. முதுகுன்றை இன்று. மலர்தூவி நின்று. ஏத்திடு
வோர்க்கு உறுவது ; என்றும் இன்பமே.

2. சிவன்மகிழ் முதுகுன்றைப். பத்தியுடன் நீர் நித்தலும்
ஏத்திடுவீராக ; ஏத்திடுவார்பாற் போருந்திட. அவர் உய்த்திடு
வது செல்வம்.

3 போய்மை நீக்கிக் கைகள் கூப்பி ஐயன் முதுகுன்
றைப் பணிந்திடுவீர். உலகம் உமதுவசமாகும்.

4. ஈசன் மகிழ் முதுகுன்றை. நேசமாகி நீர். மலர் தூவி
யேத்திடில் வினை நீங்கும்.

5. முதுகுன்றைப் பணிபவர். பிணிகள்நீங்கிட. உலகில்
அமைதியுறுவர்.

6. முதுகுன்றத்து ஐயா என்று போற்றிடவல்லார் ;
இரப்போர்க்கு ஈந்து உவப்பர். திருமகனும் அரை நீங்கார்.

7. விடையவன் மகிழ்முதுகுன்றை. இடைவிடாது ஏத்து
பவர். படைசூழ உலகில் திகழ்வர்.

8. பத்துத் தலை இராவணனைக். கத்திடத் திருவிரல்
ஊன்றிய. எந்தையுறை முதுகுன்றை. வலம் வந்து நண்ணிப்
பணிமின்.

9. மால் பிரமன் இருவர் அறியா ஒருவன் ; சிவன்
மகிழ். முதுகுன்றைநினைவார். நலமேலாம்பேருகிடத்திகழ்வார்.

10. தேரரும் அமணரும் சேன்றுறுதற்கு இயலாதவன்
சிவன். அவன் மகிழ் முதுகுன்றை. நேரில் நீர் நின்று. கண்டு
உள்குமின். பயன் அதுவாம்.

11. முதுகுன்றைப் பணிந்து நின்று, நன்றுணர்ந்து சம்பந்தன் அருளிய, ஒன்றும் உரை இவை. வல்லார் என்றும் உயர்ந்தோராசித் திகழ்வார்.

பதிகம் 4 மெய்த்தாறு

1. சிவன் ஆறு சமயங்கட்கும் உரிய தனி முதல் தலைவன். ஆறு சுவை. ஏழு இசை. எட்டுக் குணம். விரும்பும் நால்வேதங்களாலும் அறியப்பெறுதவன். தன்னைத் தேளிந்து உலகம் உய்ய உமையொரு பாகம். கொண்டோன் ஆயினான். நித்திலம்: கோழிக்கும், முத்தாறு தழ் முதுகுன்றம். இது! அவன். கருதி உறையும் இடம்.

நித்திலம் - முத்து. வேதிர் - முங்கில். விரும்பும் நால் வேதம் - இறைவனை விரும்பிப்போற்றுகின்ற வேதம். இறைவனாலும், யாவராலும், விரும்பப்பெறுகின்ற வேதம்.

வரலாறுகள்

1. பாசுபதம் தந்தது

2. அருச்சுனன். பாசுபதம் வேண்டித் தவம் புரிந்தான். சிவனார் அங்கு. வேடனாய்ச் சேன்றார். போர் புரிந்தார். போறுமையைச் சோதித்துப் பாசுபதம் அருளினார். அச் சிவன் உறைவிடம். முதுகுன்றம். இது: வளங்கிளர்ந்தெழும் சேழுந்தேன்றல், புகுந்துலவும் முன்றில்களையுடையது. அத் தேன்றல்: முகில்தவழ் சோலையிடைப் புகுந்து, கனியுதிரக் கிளர்ந்தெழுந்தது. கயங்களில் தோய்ந்து குளிர்ச்சியுற்றது. நறுமணமும் கொண்டு வளமுற்றது.

போறை - போறுமை. முன்றில் - தேருவாயில். கடி - மணம். கார் - மேகம். வேங்கான் - கோடுமையான காடு. கயம் - ஆழமான குளம்.

2. தக்கன் வேள்வியில் அமரரைத் தடித்தது:

3. முக்கனிச் சாளுமுனிச் சேறு லராத வளவயல் துழந்துள்ளது: முதுகுன்றம். இதுவே தக்கன் வேள்வியில், பிரமன் முதலியரை, விதிப்படி தண்டித்த விமலன் உறை கோயில். முக்கனி! தேன்னை கழுதினோடு, இங்கு சேறிந் துள்ள, மா பலா கதலி உதிர்த்தவை.

வருக்கை - பலா, கமுகு - பாக்கு மரம். எச்சன் - யாகத் தலைவன், விதாதா - பிரமன். அருக்கன் - துரியன், அங்கி - அக்கினி,

3- திரிபுரம் எரித்தது.

4. வேம்மை மிகு புரவாணர்: திரிபுர அசுரர்கள். இவரால் உறுதுன்பம் தாங்கோனாத் தேவர்கள், பேருமா னிடத்து ஓடி, இரந்தனர். கருணைகோண்ட சிவனார்; போருக்குத் தயாராயினர். தேவர்கள்! தேராயினர். மேரு வில்லாயிற்று. பாம்பு னாணயது, திருமால் அக்கினி காற்று, அம்பாயினர். அசுரர் மும்மதில், நோடிப்போருதில் எரிந்து போடியாயிற்று - போடிசெய்தார் உறைவிடம் இம் முதுகுன்றம்.

மிகை - முறையலாதன. புரவாணர் - தாருகாஷ்டன். கமலாஷ்டன் - வீத்துணாமாலி. மை - மேகம். மாசுணம் - பாம்பு. அரி - திருமால். எரி - அக்ரி, கால் - காற்று.

4. இகழ்வு கருதாது புலியதன் உடுத்தது.

5. சிவனார்: உமையோருபாகர். புலியதனாடையர். ஒருபுறம் திகழ் உமையவன்! நல்ல, துகிலணிந்து, திகழ் தான் அவர் பக்கலில் இருந்து, இகழ்வு கருதாது, புலி அதனை, ஆடையாத் தரித்தவர், மகிழ்ந்துறையும், இடம்:

இரைதேர்வது கருதி, வேளிச் சேன்றிருந்த யானைமுழையினில், வானுறஓங்கிய, முங்கில்மிசை யிருந்துற்ற, மந்திகள்; சூழ்ந்துசேறிந்த, முகில்கண்டு அஞ்சித், தம் குட்டிகளோடும். புகுந்துமகிழ்கின்ற, வளர்சாரல் பழமலை இது.

கழை - முங்கில், முழை - குகை, கலை - ஆடை.

தன்முத்தாற்றுச் சிறப்பு.

6. முத்தாறு நீர்பாயும் வளவயல் சூழ்ந்துள்ளது. முதுகுன்றம், இது தலை அணி சேன்னிச், சங்கரன் உறை விடம். முத்தாறு! தான் கோடுவந்த, மலைப்பண்டங்களைத் தனது, இரு கரைகளிலும், மறிந்து விழ மோதி, வரப்புகள் உடைந்திட, வயல்களில் பாய்கின்றது. அவ்வயல்களில் சேறிந்துள்ள, சேஞ்சாலிக் கதிர்களோடு, செங்கழுநீர், குவளைகள். சாய்கின்றன, தாமரைகள், முகை அவிழ்ந்து மலர்கின்றன. மலர் முகம் காட்டித் திகழ்கின்றன. வரை - மலை.

5, 6. வேதம் அருளியது. அயன் சிரம் அறுத்தது.

7. சிவன் ஆலடியிருந்து, சனகராதியர்க்கு வேதங்களை அருளிஞான், தேவர் வேண்ட அயன் சிரம் அறுத்தோன். உறைவிடம்: குறச்சிறுமியர் மணிகளோடு கலந்துறும், முத்துக்களை, முறங்களால் கோழித்து உலையில் இடுகின்ற, சிற்றில் திகழ் முதுகுன்றம். தரளம் - முத்து.

7. இராவணனை அடர்த்தது.

8. ஒளிதிகழும் நேடுமுடிபத்துடை இராவணன், கயிலையைப் பேயர்த்தேத்தோன், அவனது கண்ணும், வாயும் கனேலழ, மலரடி ஊன்றினான் கயிலைநாதன். துன்புற்ற அவன் மறைபாட மகிழ்ந்து, கூரிய வாள் தந்தருளிஞான். அம்மலைநாதன் உறைவிடம் முதுகுன்றிது.

8. ஊழியில் ஊர் உயர்ந்தது.

9. அயனும் மாலும் அடிமுடி காணாதது.

9. பேருமுடிக்குடன், உலகினை விழுங்கி முடியுற்றது; ஊழியின் ஆழிநீர்வேளாம். அது கிமுற, மேலுயர்ந்தது முதுகுன்றம். இது! அயனோடு மால், அன்னமும் பன்றியுமாக மேலுயர்ந்தும் கீழிடந்தும், உண்மைகாணாதபடித் தீயுருவாகிநின்ற, சிவன் மேவுமலை. கமுகு - அன்னம், இனம் பற்றி எழுந்த பேயர். ஏனம் - பன்றி, ஓவாது - நீங்காது. பூ - தாமரை, தவிசு - ஆசனம்.

10. வேதங்கள் உணர்ந்து, புலன் ஒடுக்கி, மேளன முற்ற முனிச்செல்வர், பரமஞானிகள், தனித்திருந்து தவம் புரியும் முதுகுன்றம் இது. தோண்டர்காள் உள்ளத்துணர்ந்து, உய்ம்மின். குற்றமுடைச், சமண் சாக்கியர் சோல் போருந் திடற்கு உரியதல்ல.

11. பன்னிரண்டு பேயருடைய, கழுமலப்பதியுற்ற. எரியோம்பும் தோழிலுடைத், தமிழ் ஞானசம்பந்தன். முத்தாறு வலஞ்செய், முதுகுன்றத்து இறையைப் போற்றியது இது, உரியதாகி வழங்கும் இசைகோண்டு, இதனைப் பாடவல்லார் நீடுலகம் ஆள்வர்.

நீடு - அழியாத.

பதிகம் 5 தேவாசிறியேம்

1. உலகெலாம் கடல்கோள்ள, மேலுயர்ந்து மலையாகி நின்றனை. இறைவா என்று மூவாத முனிவர்கள், ஓவாது வணங்கிடும், முதுகுன்றத்துக் கோயில் இடம் கொண்டாய். ஆ ... வா. என்று (என்று வந்தாயென்னும் எம்பெருமான் தன், திருக்குறிப்பே, என்பது கோண்டும், காண்க.)

அடியார்கட்கு அருள்புரிவாய். தேவா. பேரியோன்! நீ. சிறியோம் பிழை போறுத்து அருள்வாய்.

மூவா - அழிவுபடாத.

2. தூரியன் முதலாயினோர். எந்தை இவன் என்று போற்றிடுவார். போற்றிடுவார் சிந்தை கோயிலாக்கோண்டு. திகழ்வோன்! சிவன். முதுகுன்றத்துக் கோயில்: அவனுறையு மிடம். அச்சிவனை இங்கு. மந்திகளும் இன மலர்கோண்டு. ஏத்தி. அவர்களை முந்தி. வழிபடுவதாயின.

இரவி - தூரியன்.

சிந்தை, தன் சிந்தை. மந்தியின் சிந்தை. இரவி முதலவர் சிந்தை, என முவிடத்தும். கூட்டியும் காண்க.

3. குயில்கள் பாடப். பயில்களிகள் ஏத்திடத். திகழ் சோலைகள் கவிந்துற. முகில்தோயும் கோயில் திகழ், முதுகுன்றம் இது. இங்குக் கோயில்கோண்டருளும் சிவன்: நீரும் மலரும்கோண்டு. நிரந்தரம் போற்றித்தேடும். அடியார் சிந்தையுள் திகழ்வோன். அச்சோலையிடைக் குயில்களும், கிளிகளும் அவனையே, பாடிப்பயின்று ஏத்திடுவனவாய்த் திகழ்கின்றன.

முகில் - மேகம்.

குறிப்பு: இங்கு மந்திகள், குயில்கள், கிளிகளும். இறைவழிபாட்டிற் சிறந்தன. ஆயின, என்பது உணர்விற் குரியன.

4. மேகம் தவழ் சோலைதழ். முதுகுன்றம் இது. இதனைத் தெரிந்த அடியார். திசைதோறும். இருந்து, நின்று. இரவும். பகலும். அலர்கோண்டு இறைஞ்சி, நீங்காது வழிபடுகின்ற சிறப்பினது.

5. முதுக்குன்றத். திருக்கோயிலை உடைய சிவனார்: பூங்கோத்துக்களோடு, சந்தனம். குரா, இவை வாரிக் கோடுவந்து, தனது இருமருங்கிலும், திகழ ஏற்றும், முத்தாற்றினையுடைய முதல்வர், தேடிவைத்த நிதியே மணியே என்று, தன்னைச் சித்தம் நெந்துருகிச் சிவனேயென்பார், சிந்தையார் அவர்.

6-7. கொன்றைமலர், வன்னி, ஊமத்தமலர். இவை கொண்டு, தூவியேத்தி நம்பா என்று போற்றிட, அருளை நல்கும் பேருமான்! சிவன். அவன் உறையும் கோயில்; கிளைகள்சேறி குரா, கோகுடி முல்லையோடு, சேறிந்து நிறைந்த சோலையிடை, வண்டுகள் இசைபாடுகின்ற, முதுகுன்றிதுவே.

8. இலங்கை மன்னன் இராவணனது ஆணவம்கேட, நாசம் செய்த நம்பேருமான்; தன்னைப் பூசைசெய்து, போற்றிப் புகழ்ந்திடும், அடியார் ஏத்திட, வண்டுபாடும் சோலைத்ழ் முதுகுன்று இதனை. இடமா விரும்பிக் கோயில் கொண்டு உகந்தனன், ஏத்திடும் உணர்வுறல், பயனும்.

9. மாலும் பிரமனும், போற்றியும் பரவியும், தோடர வோண்ணாச் சோதியான் சிவன். அவன் மகிழும் ஊர்: கோல்லை வேடர் கும்பிட, அயலில் அரும்போடும் திகழ் முல்லை அதுநோக்கி, நகைப்பனவாய்க் காட்சி நல்கும் முதுகுன்றம். இது.

அல்லி - தாமரை, கோல்லை - முல்லை நிலம்.

10. முங்கிலில் தாவி மந்திகள் நடம்புரியும், முது குன்றம். இது: கஞ்சியுண்டு, கடுக்காய்த் தின்னும், உருகும் சிந்தை இல்லாத, கரிய, உடற் சமணர் சாக்கியர்க்கு அயலான், சிவன் கோயில்கொண்டு உறையுமிடம்.

கல் - மலை, வேய் - முங்கில். முருகு - அகில் மரம், பிணை - கிளை.

11. குறையாப்பனுவல் இவை. முறைமைகொண்டு முனிவர் பணி முதுகுன்றக்கோயிலை. ஞானசம்பந்தன் போற்றி அருளியது. இதனைக் கூடிப் பாடவல்லார். பிறைச் சடைப்பேருமான் கழல்கள் பிரியார், இன்பமுறுவர்.

பனுவல் - பாடல்,

பதிகம் 6 வண்ணமும்

1. சேழுமலர்கொண்டு தேவர்கள் பணிந்திட. உமையா னோடும். அண்ணல் இருந்துறையும் இடம். மேகம் போழிந்திழியும் நீர், வெள்ளிய அருவிகளாகச் சேர்கின்ற, திண்ணிய புறவம் தும். முதுகுன்றம் இது.

புறவம் - முல்லைநிலம்.

2. முல்லைவளம் சேறிந்த முதுகுன்றம் இது; நறுங் கொன்றை மாலையணிந்த நம்பன். அரவினைத் தரித்து ஆடல் புரியும் புண்ணியன், மான் திகழும் கையான். சிவன். உமையோடும் உறையுமிடம்.

3. நிறணிந்த மேனியன். உமையோரு கூறன். புலிய தளாடையான். கங்கையணி திருச்சடையான். சிவன் திகழுமிடம் தேன் சேறிந்த மணமலர்ப் போழில்தும்ந் தழகிய, பழமலை இது.

4. முறைகொண்டு போற்றிவோர் ஒலியோத்து, ஒங்கிய முழக்குடன் அலையேறியும் முத்தாற்றின், வளம் சேறிந்த முதுகுன்று. இது; சோல்லும், சோல்லினுட் போருளும் ஆய, கொன்றைசேர்சடைச் சிவன். உமையோடும் அமரும் இடம்.

5. புறவம் தும் முதுகுன்று, இது: வலிமை மிக்கு, உற்ற களிற்றினைப் பிளிறிட, இடிபோலும் குரலுடைச் சிங்கம் உற்றவாறு? கொன்றிட்ட, கூரிய வாயினையுடைய மழுவுடைச் சிவன். உமையோடும் உறையுமிடம்,

6. தேனமர் போழிலணி, திருமுதுகுன்று. இது: யானையை யுரித்தோன். பாம்போடு மதியணிந்த பண்பன், பழமலைப் பரமன். தன்னை வழிபடுவார்க்கேலாம் ஊனம் நீக்கிப் பிணிபோக்கிடுவானாய் உமையோடும் இருந்து அருளும் இடம்.

7. பாமருவும் செஞ்சோலார், கலைப்புலவோர். பயில் தருகின்ற முதுகுன்றம். இது: மலர் கோண்டுறும் மைந்தர் வானவர் வணங்கிட, வேஞ்சோலார் வேடர், ஆடவர், விரும்பிட, அஞ்சோலான் உமையோடும், அரனார் மகிழுமிடம்.

மஞ்சர் - மைந்தர். வேஞ்சோல் - கடுஞ்சோல். அஞ்சோலான் - அழகிய சோல்லான்.

8. கயிலையைப் பேயர்த்த, இராவணனை அடர்த்த சிவன். உமையோடு மன்னி மருவும் இடம்; சிரேட்டர்பயில் திருமுதுகுன்று இது.

9. சிவன்; கானத்து ஆடினான். மறைப்போருள் பாடினான், புகழேலாம் உடைய பரமன். இணையடி தேடிய இருவரால், அறிவோனா ஒருவன். அவன் மகிழ் முதுகுன்றம் இது.

இருவர் - அயன் மால்

10. சமண் சாக்கியர் பேச்சு மேய்யல்ல. குற்றமே வடிவாயவர் அவர், உண்மையைப் பேணும் உணர்வுடையர், சூழ்போழிலில் வண்டுகள் இசைசேய்ப், புகழ்மிகத் திகழ்வது திருமுதுகுன்று. இது கண்டு பயனுறுமின்.

தேசம் - ஊர்கள். மாசு - குற்றம். மேய் - உடம்பு.

11. திண்ணிய புறவம் சூழ் முதுகுன்றரை நண்ணிய ஞானசம்பந்தன் சோல் தமிழ்மாலை இவை. பண்ணினால் போற்றுவார் பாவங்கள் இலராவர்.

பதிகம் 7 முரசு

1. முரசு அதிர்கின்ற. முதுகுன்று இங்கு மேவிய
மழுத்தாங்குகையீர் சிவனே, உம்மைப் பரவுவார். உலகில்
அரசராவார்.

முரசு - ஒருவகை வாத்தியம்

2. பாம்பினைத் தரித்த பரமா. உமையாளோடும்
இங்குமேவியீர் உமைப்பாடுவார். வினைகளால் நையார்,
நலமே உறுவர்.

3 முதுகுன்றமேய. இடபமுடை யீசா. வாழ்த்துவார்
பழிபகையிலாரவர்.

4 - 5 - 6 - 7. உருவில் திகழும் சடாமுடியீர், உமது
புகழ் ஒதிடுவார் தேசுடையராவார். திருமகள் அவரை
நிங்கார்.

தேசு - விளக்கம். ஒளி.

8. முத்தியளிக்கும் முதுகுன்றுமேவிய, பத்துமுடியனை
அடர்த்த. பரமா: உன்னைப் பரவிப்பாடுவோர்; நல்லசித்த
முடை அடியரே.

பத்துமுடியன் - இராவணன்.

9. உன்னை நாடிட. முயன்றவர்க்கு அருள்புரியும்
முதுகுன்று! உன்னை ஏத்திடுவார், தலையாய பயன்கொள்பவர்,

10. அமணர் தேரரைக் காய்ந்த பரமா, முதுகுன்றிடங்
கோண்ட முதல்வா, உமைக் கருதிடுவார். சிரேட்டராகிச்
சிறப்பேலாம் உறுவர்

11. முதுகுன்றிசனை நாடிய ஞானசம்பந்தன் தமிழ்
இவை. பாடிடும் அடியவர் பழியிலார்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிய

திருப்பதிகத்தின் கருத்துரை

பதிகம் 8 கனக

1. திருமுதுகுன்றுடையான் சிவன் ; ககைக்குன்றன்ன வண்ணன். பாம்பினை ஆட்டுவோன். புலியதளன். கோவண ஆடையன். அடைந்தார்க்கு அமுதோப்பான். நான் அபயம் புகுந்தாவன்; திருமணியாய எம்குருமணி.கருமணி.அருமணி. கருதுவார்க்கு எளியான். அவனை இது காறும் அறியாதே திகைப்புற்றேன், என்னே ...

2. மேகமன்ன கண்டத்தான், காபாலி. கட்டங்கம் கையில்கொண்டோன். மதிதரித்த பண்பன். பேண்பாகம் உடையோன். பாரோளி. விண்ணோளி. பேரோளி ஆய ஒளி யேலாம் தானாகிப், பேணுவார் வினைகளைப் பேணி வாங்கிடும் சீரோளியான். சிவன். பழமலையுடையானைத், தீவினையேன் அறியாது திகைப்புற்றேன், என்னே அறியாமை ;

3. முத்து மணி மாணிக்கம் பவளம் அன்ன வண்ணச் சித்தன். சிவன். இடப ஊர்தியன். அவன் எத் திசையினும் வானவர் தோழ நின்றோன். பத்தனாகி எம்மான் என்று பணிந்த அடியேனைப், பாமாலை பாடப் பயிற்றுவித்தருளினன். அவனை உற்றிடத் திகைப்புறல், என்னே அறியாமை !

4. திருமுதுகுன்றுடைக் கரும்பன்ன சிவன்; ஊன் கருவின் உள்நின்ற சோதியான். உத்தமன். அன்பர் மனம் குழிகொண்டோன். காண்டப மேந்திக் கானில் திரிந்தோன். காரன்ன மணிமிடற்றான். தீயும் காற்றும் ஆயவன். அவன்,

என் தலைமிகைத் திருவடிதட்டி ஆட்கொண்டவன். அவனை அறியத் திகைப்புறல் ஆமோ ...

5. முதுகுன்றுடைச் சிவன் : திக்கு சமயங்கள். பஞ்ச பூதங்கள். மேலுலக முதலாய எல்லா உலகங்களும். படைத் தலைப்புரிசின்ற நான்முகனும் தானேயாய முதல்வன். தக்கன் வேள்வீ தகர்த்தோன். அக்கோடு முத்தணிந்த அவன், தோண்டர் மாட்டு அங்கங்கே தோன்றி நின்றருள்வோன், அவனை அறியாது திகைத்தேனே! தீவினையேன் ...

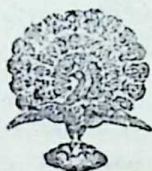
6. முதுகுன்றுடையான் : கழலொலி. வனையொலி ஆர்த்திட. அகந்தோறும் பிச்சை யேற்றிடும். சோதிவண்ணன் வேண்காடுமேய விகிர்தன். விழாவொலி விண்ணொலியும் தானாயவன். பழையோன். பொன்னன்ன மேனியன், புரமேரித்தோன். புகழ்தற்குரிய ஒளிவண்ணன் சிவனைத் தீய வீனையுடையேன் அறிந்திலன். திகைத்தேன்.

7. முதுகுன்றுடைச் சிவன். யானையை உரித்துப் போர்த்தோன். புலியதன் ஆடையன் புரமேரித்தோன். காலனைக் காய்ந்தோன். புலனைந்தும் திறம்பிடாது காத்தோன். மாற்றேறிப் பத்தராய் வணங்கும் தோண்டர்க்கு வீனை தீர்க்கும் மருந்து. அவனை உறுதற்குத் திகைப்புற்றேன் அறிந்திலன். வீனையனேன்.

8. சோதி முழுமுதல். எவ்வுயிர்க்கும் தானே உரியோ னாகி. ஆணும்பெண்ணும் ஆய அருள்வடிவம்கொண்டு நின்ற சிவன். அவனை, தன்னை மறவாது திறம்கொண்டு வாழ்த்தும் தோண்டர் மனத்து, நீங்காது மன்னி நின்ற திறலான், அவனை அறியாமை அறியாமையே அன்றோ,

9. முதுகுன்றத்துச் சிவன்: கபாலம் ஏந்தி உலகெல்லாம் உழிதர்வோன். திங்கட்கண்ணியான். முவுலகும் சென்று மன்னிய கற்றுண். கருதார் புரமேரித்தோன். காளத்தியிருந்தருளும் போற்றாண். அவனை அறியத்திகைப் புறலோ நல்வினைப் பயன்?

10. திருமுது குன்றத்துச் சிவன்: தனை இகழ்ந்து கயிலையைப் பெயர்த்த இராவணனைத் தோள்நெரியஅடர்த்தோன். பின் பாடல் இசை கேட்டு அவனைப் புகழ்ந்தோன், பூந்துருத்தி மேய புண்ணியன். விண்ணவர்க்கு நிதியாயவன். மலைமகளும் மாலும் பொருந்து பாகத்தான் மதியணிந்த சென்னியான். அவனைத் தீவினையேன் அறியாதே திகைத்த வாறு என்னே?

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய

திருப்பதிகங்களின் கருத்துரை

பதிகம் 9 போன்சேய்த

1. முதுகுன்றம். இடமாக்கொண்டுகந்தீர். புலியதள் அரைக்கசைத்தீர். போன் வண்ணத் திருமேனியுடையீர். முன்னம் நீர்ஆக்கிய. அசுரரர்களது மும்மதில்களை எரித் தழித்தீர். மின்னோத்த நுண்ணிடையாள் பரவை. இவளுக்கு முன்னம் இறைவா, நீர் என்ன காரியம் செய்தருளினீர்? துன்பங்கேட அருள்வீர்.

இட்டளம் - துன்பம்

2. தேவர்கள் விண்ணுலகர் ஏனையரும் உடனிருந்தருள. எனபால் அன்புகொண்டு, போன்னைத் தந்தருளினீர். முதுகுன்றத்து இருந்தருளினீர். இங்கு பரவை வாடுகின்றாள் துன்பம் கேட அருள்வீர்.

3 முக்கண்ணு. முதுகுன்று. பத்தர்கட்கு அருள்செய்து பயின்றவன் நீ. பரவை வாடாமல் துன்பங்கேடப். போன்னை அருள்வீராக.

4. மதியணிந்து மறைவிரித்து மங்கைஒரு பாகம் கொண்ட பழமலைப் பரமா : கோங்கைநல்லாள் பரவை மிகமிகப் போறுமையோடு குணமுள்ளவாக இதோ அருகில் இருந்திடுகின்றாள். (தேடுகின்றேன் முத்தாற்றில் இட்ட போன்னை) இவள் முன்னம் அதனைப்பேற அருள்வீர்.

5. புரமேரித்த புண்ணியா. சேய்யமேனி, நீலமணி மீடற்றாய். சிவனே! வருந்துகின்றாள் பரவை, வாட்டம் தீர அருள்வீர்,

6. திருமால், இந்திரன், சூரியன், பிரமன் ஆகியோர் முடிதாழ்ந்து, வணங்கிட முதுகுன்றம் அமர்ந்தீர், உலகிடை உரிய இயல்பினாள்! பரவை. இவள் முன்னம் சிவனே அதனைப் பேற. அருள்வீர்.

7. மதியணிந்த திருச்சடையாய். முதுகுன்றுடையாய். பரவை இவள் முன்னம், போன் பேறத் தந்தருள்வீராக.

8. முரசுகள் ஒலித்திட, பதினெண் கணங்கள் சூழ்ந்து போற்றிடும், முதுகுன்றமர்ந்த பரசாரும் கரவா ... பரவை மகிழத் தந்தருள்வீர்.

முரசு - வாத்யம். பரசு - மழுவாயுதம்.

9. தேவதேவா, உன்னை ஒரு போழுதும் ஏத்திடாது இருந்தறியேன் அடியேன். உலகுக்கு முன்னேன் முதுகுன்றுடைச் சிவன் நீ. மலர்க்குழற் பரவையிவள் மகிழ அற்புதநடனக் கூத்தா அருள்வீர்,

10. பிறைதிகழ்சடையாய், அருளாய் என்று அமரர் வணங்கும் முதுகுன்றரை, நாவலாகுரன் போற்றிய, இறை போருந்து பாடல் இவை, இதுகொண்டு, உணர்ந்திடவல்லார் சிவனுலகம் உற்று. இன்புறுவார்.

பதிகம் 10 நஞ்சி

1. உள்ளம் கைந்து, இன்று, நாளை, என்று நாடோறும், வந்து பணிந்து உம்மை விரும்பிடுவார் : வினே வருந்தி

இறந்து பட்டால் அவர்கட்கு பின்னைச் செய்வது: என் உளது. பஞ்சினை உள்ளிட்டால் புட்டில் உடைந்துபடுமோ ... முஞ்சி இடைச். சங்கங்கள் ஆர்த்திடுகின்ற, முதுகுன்றுடையீர் சிவனே பணித்தருள்வீர்.

நஞ்சி - நைந்து, துஞ்சி - இறந்து, பஞ்சி - பஞ்சு. முஞ்சி - புல்லின் ஒருவகை,

2. வாரியால் வளைக்கப்பட்டு, வருந்திய முரிக்களிறற்றின், முழக்கமருத முதுகுன்றுறை ஈசா; பலிகோள்ளுதல் கருதி ஊர்நோறும் திரிந்திட்டால், உமது போற்கமலமன்ன திருவடி நோந்திடுமே. அவ்வகை உள்ளங்கோளல். ஏன்?

ஏர் - அழகு.

3. புறத்தே வில், வாள், அம்பு கொண்டு வலிய வேடுவர் காவல் புரிந்திட, அகத்தேபுரி வேள்வியின் எழும் முழக்கோலி அருத முதுகுன்றிசா ... தேவர்களும் தோண்டர்களும் பணிந்திட, இங்கு இருந்தருளும் நீர், அகந் தோறும் பலிக்குழல்வதும் ஒரு தன்மையோ ... அருள்வீர்.

4. கங்கையுடன் திங்களைத் தரித்த சடையுடையீர்? உமையவளைப் பாகம் கொண்டீர். முதுகுன்றம் இடமா இருந்துகந்தீர். உம்மைச் சார்ந்திருந்த மாணிபால், விளைவு இன்ன தென்றுணராது உற்றகாலனை, உயிர்சேக அழித்தீர். இளைப்பு இன்னதென்றறியீர். இம்மையில் ஏத்திடுவார்க்கு, அம்மையிற் செய்வது என் உளது, அதனை இப்போதே பேற அருள்வீர்,

5. மாடங்கள், மதில்கள், மணிமண்டபங்கள், கோபுரங் களை முடி, முசில்தவமும் சோலைகள் தழ், முதுகுன்றுறையும்

சிவனே ? நீர் அடியாரோடும், ஆடி அசைந்து அகந்தோறும்
சேன்று, பாடிப்படைத்த போருளேலாம் உமையவளுக்கோ?
அருள்வீர்.

6. மேகம் தவழும் நீண்டுயர்ந்த மலைமிசைக், களிறுகள்
பிளிறிட, ஆங்கு குகைகளின் எழும் சிங்கங்களின் கர்ச்சனையும்
விரவி, முழக்கம் அருத முதுகுன்றுடையீர்? உமையவளோடும்
காதணி குழைமோதக் குனிப்பதோ ... நின்றோழில்.

மழை - மேகம். இழை - நூலிழை. முழை - குகை.
குழை - சங்கக்குழை. குனித்தல் - ஆடுதல்.

7. மலைநடுவே, யானைகளைச் சிங்கங்கள் கைக்
கொண்டிடத், தேருமுன்றிலில் குறத்திகள் கன்றுகளை
ஈனுகின்ற, வளமலைப் பதியுறை, நாதன் எம்சிவனே. நாய்
குரைத்திட, செட்டிச்சிகளின் மனை நாடிப், பிச்சையேற்றிடச்
செல்வதும் வாழ்க்கையாமோ, ...

களிறு - ஆண்யானை. ஆளி - சிங்கம், குறத்தி - கழுதைப்
புலி, முன்றில் - தேருவாயில்.

8. அந்திக் காலத்தே. அடியாரும் நீரும் திரிந்தலைந்து,
சந்திக்குச் சந்தி, பிச்சைக்குச் செல்வது, உமக்குத் தக
மையதாமோ ... உணவு தேடிச்சேன்ற மந்திகள் அதனை
மறந்து முந்திவந்து மலைப்புறத்தே அடிதோழ நின்ற
முதுகுன்றரே அருள்வீர்.

9. விண்ணவர் மண்ணவர் யாவரும் நண்ணி, ஒருவரோ
டோருவர்களுக்குற்று மோதி, அடிதோழ நின்ற முதுகுன்றிர்.
வேள்ளேற்றினை, ஊர்தியாக உகந்து ஏறிடுவீர், நின்காதலி

ஊர்கள்தோறும் அறம்புரிகின்றாள். நீர், தேருவாயில்தோறும், வட்டுமின் பலியென்று நிற்கின்றீர், பரிசேன்னை?

வட்டுமின் - இடுமின்.

10. திசை எங்கும் கரைமீது எழுந்துறும். அலைகள் மோதிடுகின்ற, நீர் நிறைந்த, முத்தியருள் முத்தாறு, வலஞ் செய்துறும். முதுகுன்றுறைவீர் சீவனே; நீர்! எல்லாத் திசைகளினும் சென்று பிச்சை எடுத்தால்? காண்பவர் பிறர் என் சோலமாட்டார்? (ஏன், எல்லாம் சோல்லுவார்) அது நிற்க. நீர் அதனை, அன்போடு இடுவாரிடத்தாவது கொள்ளுவீராக.

11. முத்தியருள் முத்தாறு வலஞ்செய்துறும் முதுகுன் றிறையைப், பித்தனோத்த திருவடித்தோண்டன், ஆருரன். பிதற்றியன இவை. தமோற்றமிலாதவர், தத்துவஞானிகள் எத்தவத்தராயினும் ஏத்துவார்க்கு இடரில்லை.

பதிகம் 11 மேய்யை

1. பிறவி ஏழினும் எம்மையாளுடைய நம்பி, சீவன்: செஞ்சடையான். முன்று கண்ணுடையான். நீற்றுப்போடியணிந்தமேனியான், மழுத்தாங்கு கையான். வேதங்களை உலகுய்ய விரித்தோன். வில்லால் புரம் அழிய, அம்பினை விடுத்தோன். பழமலைநாதன், அவன்,

நம்பி - காளைப் பருவத்தான்.

2 எழுபிறப்பும், ஆளுடைய நம்பி பழமலைநாதன் அவன்: திங்களை முடியில் அணிந்த நம்பி, பேரிய விண்ணானும் தேவர்தலைவன். குமாரச்சுவன் முதலியரும்

போற்றும் ஒரு நம்பி. தவத்திற்குரியோன், உயிர்க்கேலாம் கண்ணேபோல்வான், அடியார்பாற் சிறந்தோன். எந்தை என்று, எவரும் சரண்பணிந்து ஏத்திட இருந்த நம்பி.

3. எங்கள், பழமலை நம்பி: பூணூல் அணிந்த திரு மார்பன். விண்முதற் பூதங்கள் காலங்களாயாவும் தானாயவன், மாநடனமாடும் மாண்புடையோன், உலகேலாம் அஞ்சும்படி வந்தேதிர்ந்த மதயானை வருந்திட, அதனை உரித்திட்ட நேர்மையன், நஞ்சினைத் தான் அருந்தி, அமுதம் பேறத் தேவர்க்கீந்த அருளாளன், எழுபிறப்பும் எனை ஆளுடைய நம்பி அவனே.

4. எழு பிறப்பும் எமை ஆளுடை எங்கள் நம்பி: சிவன், குருகாவூர் உறை வேள்ளடை நம்பி, இயமனை அழித்தோன், புலன்களைச் சேறுத்தோன், நான்மறையோடு ஆறங்கம் அறிய, முனிவர்க்கு அருளிஞேன். இடபம் உகந்து ஏறுவோன். உள்ளத்து அமுதாகி ஊறும், நம்பி அவன். உயிர்க்கேலாம் உரியோன் அவனே,

5. மலையினை வில்லாக் கைக்கோண்டனை, குற்றங்களை யே நம்பி, உனை அடையா அசுரர் புரமுன்றும், அழித்த நம்பி. அடியேற்கு உறும் துன்பமேலாம் தவிர்க்கும் நம்பி, பரமானந்த வேள்ளம் பணிக்கும் நம்பி. என்ப் பரவிப்பாடுவ தல்லால், எழுபிறப்பும் ஆளுடைய எங்கள் நம்பி. மற்று உனக்கு என்செயவல்லேம். நம்பி. அருள்.

6. எழு பிறப்பும் ஆளுடைய எங்கள் நம்பி சிவன்: உலகங்களைத் தோற்றிய நம்பி. வேடங்கோண்டு அகந் தோறும் சென்று பலிக்குமலும் நம்பி. ஆறுசமயத்தார்க்கும் உரிய நம்பி. தக்கன்வேள்வி தகர்த்த நம்பி. அங்கு உற்றிருந்த

அமரர்களை இரித்த நம்பி. இடபம் உகந்தேறும் நம்பி. என்னை ஆளுடை நம்பி, அடிதோழுவார் வினைபோக்கி ஆண்டருளும் நம்பி. அவனே.

7. எம்மை ஆளுடைய நம்பி; நீண்ட சேஞ்சடையினாய். முன், பின், முழுதும் ஆயினாய். உலகனைத்தையும் தோகுத்து (அங்கங்கே நின்று) ஆண்டுகொண்டருளினே. காரணம் என்னை? நம்பி உலகம். உன் புகழ்ச்ஹரிப் போற்றுவதன்றி, மாலும் பிரமமும் காணாத உன்னை, ஒருவர்க்கு எய்தலும் ஆமோ.

8. பழமலை நம்பி. நீ சொல்லும் பொருளுமானாய். படைத் தலாதித் தோழில்களைப் புரிந்திடும் முதல்வனும் ஆனாய். அடியார்க்கு அருளையே கருதி அதனில் விரைந்தனை. உன்னைநாடி நம்பி உனக்கு ஆட்சேய்கிலராகி, வருந்தி அல்லல் உறுதலையே நம்பிப், பலர் அதனிற்போருந்திடுவ. தேனோ? எண்கணம் போற்றிப் பின்தோடர. உமையோரு பாகம் கொண்டோனாகி இல்லங்களை நம்பி, அங்கு இடு பிச்சைகொள் நம்பி, எமை ஆளுடை நம்பி அருள்.

9. எழுபிறப்பிற்கும் உரிய எங்கள் பழமலை நம்பி: சீவனே, நீ இமையோர் தோழும் நம்பி. கங்கையைச் சென்னியில் தங்கிடத் திருத்தி வைத்தாய். சமணர்கள்பால் போய்த்தாய். கழற்சேவடி உள்ளத்திருத்திப், பணிந்திடுவோம் என்று பேதலின்றிக் கலந்துணர்ந்து, காதலித்து ஆட்சேய் கிற்பாரை, யாண்டும் நற்கதிபெற அருளும் நம்பி. நீயே,

10. உன்னைநினைந்து உள்ளம் கசிந்திடாரைக்கண்டு கரக்கும் நம்பி. கசிந்திட்டு அன்பு செய்திடுவார்க்கு, இம்மையோடு அம்மையினும் இன்பம் ஈந்து, அதனைப் பேருக்கிடும் நம்பி. எழுபிறப்பும் ஆளுடைய எங்கள் பழமலைநாதன் ஆயநம்பி நீ. அதுவே கருத்தாய்

திருப்புகழ்க் கருத்துரை

இவ்வுலகிடைக் ; குடம்போலும் கோங்கைகள். மதியோத்த நுதல். முகிலன்ன குழல். மயில் எனச் சாயல். கயல் போலும் விழிகள். உடைய வேசிய மாதரார்தம் தனங்கள் மெய்யுறக், கரங்களால் தழுவி, யாழ், குயில், கிளி யேனக் குரல் ஓசை கூட்டி, நடைநேறித்துக் காட்டி, மயக்கும், நகைகாட்டி, வாயிதழ்கடித்திடக் காட்டிப், பொருள்பறிப்பார், பழிகாரிகள், அவர் உறவு ஆமோ ...

இராவணனைக் கொன்ற முகில்நிற இராகவன் மருகா, புரம் எரித்தோன் மேனியின்பாதியில் உறும்உமை தந்த முருகா. அசுரர்பதி வேரறுத்தாய். அமரர் சிறைமீட்டாய். மிடிதீரக் குடிவாழக் கதிர்வேல்கொண்டு சேவகம் விளைத்தாய், குறமகள் வள்ளியை நாடி ஆவன உரைசேய்வாய். விருத்த கிரிவாழ் மயில்வாகனா; அருள்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஞானசம்பந்தம் அச்சகம்,
தருமபுரம்.

௨

குருபாதம்

“ ஞானசம்பந்தம் ”

அரிய கட்டுரைகளுடன் வெளிவரும் திங்கள் வெளியீடு

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் தருமையாதீனத்திலிருந்து வெளிவருவது. சமய உண்மைப்போருள் முதலியவற்றைக் குறித்த தேளிவான கட்டுரைகள் அடங்கியது. சைவசமயத்தின் உண்மைகளை உணர்வதற்குப் பேருந்துணையாவது. கையொப்பத் தொகையைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பிவைக்கவும்.

ஆண்டுக் கையொப்பம்

உள்நாடு ரூ. 1—50

வெளிநாடு ரூ. 2—00

சேயலாளர்,

“ ஞானசம்பந்தம் ” காரியாலயம்,
தருமையாதீனம், மாயூரம் அஞ்சல்,
தஞ்சை மாவட்டம்.

ஞானசம்பந்தம் அச்சகம், தருமபுரம்.